

LAUREA

Miten syntyy hyvä lumilautaelokuva

Case: lumilautaelokuva Handmade

Nurmi, Joni

Laurea-ammattikorkeakoulu
Laurea Leppävaara

Miten syntyy hyvä lumilautaelokuva
Case: lumilautaelokuva Handmade

Joni Nurmi
Tietojenkäsittely koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Kesäkuu, 2011

Joni Nurmi

Miten syntyy hyvä lumilautaelokuva Case: lumilautaelokuva Handmade

Vuosi	2011	Sivumäärä	42
-------	------	-----------	----

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteena on perehtyä kuvaustekniikkaan ja kuvallisen ilmaisun keinoihin. Tutkimuskohteena on miten syntyy hyvä lumilautaelokuva. Työssä on pyritty ottamaan huomioon visuaalisuus, mutta niiden lisäksi myös kameratekniikka. Työ perustuu Handmade-lumilautaelokuvan videokuvaukseen. Lisäksi opinnäytetyössä käsitellään kuvaukseen liittyviä asioita, jotka on otettava huomioon lumilautaelokuvaa kuvatessa. Tavoitteena on tuottaa 15-25 minuutin pituinen lumilautaelokuva DVD:lle. Opinnäytetyö tarkastelee muun muassa kamera-asetuksia, valoa sekä kamera-ajoja. Lähteinä käytän elokuva-alan kirjallisuutta. Työ aloitettiin syksyllä 2009 ja päätettiin keväällä 2011. Työn tuloksena valmistui tämän varsinaisen kirjallisen opinnäytetyön lisäksi valmis elokuva nimeltään Handmade. Opinnäytetyö sisältää kaikki tärkeimmät ja olennaisimmat asiat, jotka vaikuttavat lumilautaelokuvan videokuvaamiseen.

Asiasanat: Videokuvaus, kuvaus, valokuvaus, kuvaustekniikka, kuvallinen ilmaisu, elokuva

Joni Nurmi

How to make a good snowboard movie Case: snowboard movie Handmade

Year	2011	Pages	42
------	------	-------	----

The purpose of this thesis is to present a complete description of filming a snowboard movie. The focus is on how to create a good snowboard movie. Thesis topics are in the camera technology and means of visual expression. The whole project including the thesis and filming is an attempt to take account of visual expression, but also camera technique.

Thesis is based on snowboard movie "Handmade". The thesis also explores issues which must be taken into account when filming a snowboard movie. It explores the camera settings, lights, colors and the camera runs concerning the movie. The whole project started in autumn 2009 and was completed in spring 2011. Results of this filming project are the actual thesis and a snowboard movie "Handmade". The thesis includes all the main and most relevant issues that affect the filming of this snowboard movie.

Key words: Photography, filming, imaging technique, visual expression, movie

Sisällys

1	Johdanto	7
1.1	Taustaa	7
1.2	Rajaus	8
1.3	Tavoitteet	8
1.4	Kehitystarpeet	8
2	Lumilautailu	8
2.1	Lumilautailun historia	8
2.2	Lumilautailun nykyhetki	10
3	Taustatutkimus	10
4	Kameran näkökulma	14
4.1	Objektiivinen kamera	14
4.2	Subjektiivinen kamera	15
4.3	Suoraan kameralle esiintyminen	15
5	Kuvaustekniikat	15
5.1	Kameraliikkeet	15
5.1.1	Panorointi	16
5.1.2	Tilttaus	16
5.1.3	Kamera-ajo	17
5.2	Valkotasapaino ja värikorjaus	18
5.3	Kameran valotus	18
5.4	Polttoväli	19
5.5	Suljinnopeus ja himmennin aukko	19
5.6	Terävyysalue	20
5.7	Tarkennus	20
5.8	Kuvauskulmat	20
6	Kamera ja kamera varusteet	22
6.1	Objektiivit ja linssit	22
6.2	Lisälinssit	22
6.3	Suodattimet	22
6.4	Kamerajalusta	22
6.5	Mikrofonit	23
7	Siluetit ja vastavalo	23
8	Lumilautaelokuvaa kuvaamisessa huomioitavaa	23
8.1	Lumi	23
8.2	Akku	24
8.3	Vakuutus	24
8.4	Urheilukuvaus	24
9	Väri ja valo	24

10	Kalusto	25
11	Lumilautaelokuvan prosessi	25
12	Käytännön toiminta	27
	12.1 Kuvauksessa huomioitavaa	27
	12.2 Editointi toimimaan	27
	12.3 Kameran käyttö	27
13	Miten käsikirjoitus syntyi	28
14	Videokuvauksen toteutus	28
	14.1 Betonireuna.....	28
	14.2 Betonivalli	29
	14.3 Pressi	29
	14.4 Auringonlasku	30
	14.5 Puut	30
	14.6 Puuterilumi	31
	14.7 Pudotus kalliolta 1.....	31
	14.8 Isommat hypyt	32
	14.9 Minicross	33
	14.10 Muuri.....	33
	14.11 Sillankaide	33
	14.12 Pudotus kalliolta	34
	14.13 Puunrunko.....	34
	14.14 Kantakaupunki	35
	14.15 Penkki.....	35
15	Editointi.....	35
16	Ongelmat	35
17	Palaute elokuvasta.....	36
18	Yhteenveto	36
	Liite 1	40
	Liite 2	42

1 Johdanto

Opinnäytetyössäni tarkastelen kysymystä, miten syntyy hyvä lumilautaelokuva. Tarkastelen ja pohdin kysymystä peilaten sitä vasten valo- ja videokuvauksesta tehtyyn teoreettiseen ja opastavaan kirjallisuuteen sekä muiden tekemien lumilautaelokuvien kautta. Työ etenee case esimerkin avulla, jossa käyn läpi tämän työn lopputuotteena syntyneen lumilautaelokuvan kuvaukset kohtauksittain sekä niissä hyödynnettyä teorial tietoa ja valokuvauskalustoa. Lopuksi pohdin mistä kaikesta hyvä lumilautaelokuva syntyy.

Opinnäytetyössäni perehdyn lumilautaelokuvan kuvaukseen ja kuvaustekniikoihin. Tuon esiin olennaiset asiat koskien kuvaustekniikoita ja kameraa, jotka ovat välttämättömiä elokuvan kuvallisen ilmaisun kannalta. Työ perustuu Handmade-elokuvaan, joka on vuonna 2010 talvel la kuvattu 15-minuuttinen elokuva. Toimin elokuvassa sekä kuvaajana, että leikkaajana. Työssäni perehdyn myös asioihin, jotka tulee huomioida lumilautailua kuvatessa. Kirjallinen osio käsittelee Handmade-elokuvan kuvakerrontaa. Työ painottuu videokameralla kuvaamiseen, mutta suurin osa asioista pätee myös filmikameralla kuvatessa. Käyn läpi videokuvauksen perusteita ja asetuksia, joilla vaikutetaan elokuvan kuvailmaisuun.

1.1 Taustaa

Aikaisemmin olen toteuttanut vastaavan projektin, mutta pienimuotoisempana. Projekti toteutettiin vuonna 2009 ja sen tuloksena syntyi noin 10 minuutin pituinen lumilauta-aiheinen elokuva. Vuonna 2010 tavoitteena on toteuttaa pidempi elokuva ja kiinnittää huomiota aiempaa parempaan suunnittelutyöhön. Uusi elokuva on kuvattu uudemmalla kuvauskalustolla ja leikattu ammattikäyttöön tarkoitetulla ohjelmistolla.

Lumilautaelokuva on nimeltään ”Handmade”. Se kuvastaa sitä, miten se on tehty: pienellä budjetilla, mutta sitäkin kovemalla työllä. Handmade lumilautaelokuvan teema on Helsingissä ja urbaanissa ympäristössä. Kuvaukset toteutetaan muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta eri puolilla Helsinkiä. Kantakaupungissa kuvattiin pieni osa kuvauksista, suurin osa muualla Helsingissä. Handmade lumilautaelokuva pyrkii seuraamaan osittain suomalaisten lumilautaelokuvien uusia trendejä. Tarkoituksena oli kuitenkin tuottaa toteutukseltaan ja kuvailmaisultaan erilainen lumilautaelokuva, kuin muut tämän päivän vastaavat. Eroja on nähtävissä sekä kuvauspaikkojen ja kuvakulmien valinnan osalta. Vastuullani toteutuksessa olivat kuvauspaikat, kalusto ja jälkituotanto sekä kameroiden asetukset ja osa kuvauksista. Toisena kuvaajana toimi Tero Kurttio.

1.2 Raja

Kokonaisuudessa työ on laaja. Siihen kuuluu koko tuotannon suunnittelu ja toteutus, mutta opinnäytetyöni olen rajannut kuvaukseen ja sen ympärille. Tämä sisältää muun muassa kameroiden asetusten ja kamera-ajojen suunnittelun sekä optiikan valinnan. Muita vaiheita ovat kuvauspaikkojen etsiminen, kuvauspaikkojen suunnittelu, valokuvaus, äänitys paikan päällä (mikrofonit), vuorosanat, kuvauspaikkojen valmistelu, jälkituotanto.

Jälkituotantoon kuuluu muun muassa editointi, äänitys, musiikin etsiminen ja valinta, DVD-kansien suunnittelu ja toteutus, DVD-valikkojen toteutus, ulostuloformaattien valinta sekä lopullisen tuotoksen medioille kopioiminen.

1.3 Tavoitteet

Tavoitteena on toteuttaa 15-25 minuuttia lumilauta-aiheinen elokuva DVD:lle. Tutkimuskohteenä on tunnistaa erityisesti kuvauksessa huomioitavat seikat, jotka vaikuttavat hyvän lumilautaelokuvan tekemiseen ja antavat vastauksen kysymykseen, kuinka tehdä hyvä lumilautaelokuva. Perehdyin toisiin tuotoksiin ja kirjallisuuteen ja tämän pohjalta teimme oman lumilautaelokuvan. Lisäksi tavoitteena henkilökohtaisesti oli ammatillisesti kehittyä kuvauksessa ja editoinnissa sekä jälkityössä ja tuottaa mahdollisimman laadukas lumilautaelokuva.

Opinnäytetyössäni raportoin toteutuksen erityisesti kuvaustekniikan ja kuvallisen ilmaisun osalta.

1.4 Kehitystarpeet

Edelliseen lumilautaelokuvaan verraten, kehitystarpeita tunnistin suunnitelmallisuudessa, kuvauksessa, kamera-ajoissa, kuvausmateriaalin hyödyntämisessä sekä siinä mitä kuvataan ja milloin. Kaikissa näissä osa-alueissa oli parannettavaa ja kehitettävät osa-alueet ovat niitä, jotka oleellisesti vaikuttavat hyvän lumilautaelokuvan syntyyn.

2 Lumilautailu

2.1 Lumilautailun historia

Ensimmäinen prototyyppi lumilaudasta synti vuonna 1929, jolloin M. J. Burtchett alkoi kehittää lumilautaa vanerista. Seuraavaksi rulla- ja lainelautailija rakensi Skiboardin joka tuli

markkinoille vuonna 1963. Samoihin aikoihin, Sherman Poppen kehitti Snurferin joka oli lauta jossa oli naaru päässä paremman tasapainon saavuttamiseksi. Lautoja alettiin valmistamaan teollisesti vuonna 1966. (Lumilautailun opetusohjelma 2003, 28-29.)

Ensimmäiset Snurfe kilpailut järjestettiin vuonna 1968. Tämän jälkeen Tom Sims keksi laminoida rullalaudan lasikuidulla, josta tuli markkinoille Skiboard lauta vuonna 1970. Samana vuonna Dimitrije Milovich kehitti wintersstick-laudan, joka muistutti lainelautaa. 1970-luvulla Jake Burton Carpenter kokeili markkinoilla olevia lautoja ja toivoi parannusta erityisesti siteisiin. Hän kehittikin uuden paremman kokonaisuuden ja teknisesti parempi Burton-lauta tuotiin markkinoille vuonna 1977. Burton Snowboards ja Winterstick ottivat lumilautoihin käyttöön suksien kanssa samanlaisen valmistustekniikan, ja tämä nosti lumilaudan teknistä ja laadullista tasoa. (Lumilautailun opetusohjelma 2003, 28-29.)

Tähän mennessä lumilaudat olivat kehitelty puuterilumelle eli laskettelukeskusten rinteiden ulkopuolelle. 1970-luvun lopulla, Toms Sims toi markkinoille teräskanttisen laudan ja siteet, joissa olivat korkea takaosa. Tämä mahdollisti lumilautailun myös hoidetuilla rinteillä. Näin mahdollistui lumilautailijoiden tulo rinnekulttuuriin ja merkittävä askel uuden lajin syntymisille. (Lumilautailun opetusohjelma 2003, 28-29.)

Suomeen lumilautailu tuli 1980-luvun alkupuolella videonauhojen välityksellä. Läpimurto tapahtui kun Skimbaaja-lehti kirjoitti artikkelin, joka kertoi alppihiihtäjä Sami Tikkasesta joka oli rakentanut lumilaudan. Artikkelin luettuaan, Timo Bygden innostui asiasta ja rakensi lumilaudan vanerista. Siteet olivat purjelaudan jalkalengeistä tehty. Bygden esitteli lumilaudan maajoukkueessa laskeneelle Juha Sulkakoskelle. Lajin suosio nousi heidän avustuksellaan kevättälvella vuonna 1984. Lahden urheilumuseossa on nähtävänä näitä lumilautoja. (Lumilautailun opetusohjelma 2003, 28-29.)

Kehitys jatkui ja 1985 Oululaiset Kai Syväniemi ja Misa Leiber rakensivat itselleen syvänlumen laskuun soveltuvat lumilaudat. Vuonna 1986, Kille Keinänen ja Pekka Salo aloittivat Burton ja Sims-lumilautojen maahantuonnin. Silloin tapahtui lumilautailun läpilyönti Suomessa. Harrastusmäärät kasvoivat ja vuonna 1988 perustettiin Suomen Lumilautaliitto ry. Samana vuonna järjestettiin ensimmäiset SM-kilpailut Nilsissä. Vuokatissa aloitettiin samana vuonna ensimmäiset lumilautakurssit. Kouluttajina toimivat Misa ja Matti Leiber, jotka ovat merkittäviä lumilaudan kehityksen tuojia Suomessa. Vuonna 1989 perustettiin International Snowboard Association (ISA), joka kehitti lumilautailun kilpailutoimintaa. Olympialajiksi lumilautailu tuli Naganon talviolympialaisissa vuonna 1998. Kisoissa oli mukana olivat kuusi suomalaista kilpailijaa. Suomalaiset kehittivät lajissa nopeasti ja vuonna 2002 suomalainen Heikki Sorsa asetettiin ennakkosuosikiksi Salt Lake Cityn talviolympialaisissa. (Lumilautailun opetusohjelma 2003, 28-29.)

2.2 Lumilautailun nykyhetki

Lumilautailuun kuuluu erilaisia lajeja, niihin kuuluu rinnetasku, freestyle ja ratatasku. Ammatillainen voi tehdä lumilautaelokuvia tai kilpailla tai molempia. Freestyleen kuuluvia kilpailuja ovat: half-pipe, big air ja slopestyle. Freestyle kilpailut ovat temppuihin perustuvia. Suomalaiset lumilautailijat pärjäävät maailmalla hyvin. Esimerkiksi Peetu Piironen on voittanut TTR World Snowboard Tour kiertueen 2009-2011 ja ollut ensimmäinen, joka on voittanut kiertueen kahdesti peräkkäin ja ensimmäinen, joka on voittanut kiertueen kolmesti. Peetu Piironen voitti myös Olympialaisissa hopeaa vuonna 2010. Myös hänen veljensä Petja Piironen on pärjännyt hyvin kilpailuissa. Lumilautaelokuvien puolella hyvin ovat pärjänneet muun muassa Eero Ettala ja Heikki Sorsa. Lumilauta kuvaajista tunnetaan valokuvaaja Pasi Salminen ja videokuvaaja Jaakko Itäaho. Lumilauta paikkoja on tullut lisää kokoajan, viime vuonna Helsingin Kivikkoon tuli freestylelle suunnattu lumilautakeskus. Harrastajat lisääntyvät kaupungeissa. Lumilautailijoita tekemässä videoita näkee yhä useammin pääkaupunkiseudulla.

Harrastajamäärät olivat ja vuonna 1998 Suomessa 19-65 ikäisten kohdalla 8000 harrastajaa ja 2009-2010 harrastajamäärä on noussut 30 000 harrastajaan. (Liikuntatutkimus 2009-2010 - Aikuisliikunta 2010.)

3 Taustatutkimus

Kuvaussuunnitelmia edelsi laaja taustatyö. Yksi tärkeistä taustatöistä oli katsoa lumilautaelokuvia huolella eri näkökulmista. Pehdyimme sekä suomalaisiin, että muiden maiden tuotantoon. Suomalainen Extremevideoiden ”Good times” oli vuodelta 2006. Sen olivat tehneet Miikka Niemi ja Tuomas Pokela. Good times -elokuvassa ensimmäisenä pisti silmään videon intro, jossa esiteltiin sponsorit ja tekijät. Intro sisälsi paljon hienoja kamera-ajaja. Introkohdauksessa elokuvan tekijät ja lumilautailijat tulevat pelaamaan korttia ja korteissa näkyvät sponsorien logot niiden kääntöpuolella. Elokuva oli laadukkaasti kuvattu, mutta henkilökohtaisesti olisin kaivannut vielä jotakin lisää. Elokuvan pituus oli noin puoli tuntia, ja herätti ajatuksen siitä, että puolet lyhyempi kestoisempi elokuva voisi olla riittävä, jotta mielenkiinto pysyisi paremmin yllä. Seuraava elokuva, jota tarkastelimme oli T.Cineman a Lifestyle documentary ”No good”. Elokuva alkaa erilaisilla kaatumisilla ja lumilautailun ulkopuolella tapahtuvilla asioilla, viiden minuutin kohdalta alkaa itse lumilautailu. Kuvaajana elokuvassa toimi muun muassa Jaakko Itäaho, joka on tämän hetken tunnetuin suomalainen lumilautavideokuvaaja. Elokuva oli kaudelta 2003-2004, joten video oli jo hieman vanhahtava. Tämä video ei juurikaan vaikuttanut. Roistolan elokuva vuodelta 2005 ”Co. Auto täynnä 3” oli seuraavaksi tarkastelussa. Elokuvan pituus oli hieman yli 20 minuuttia. Myöskään tästä elokuvasta ei jäänyt mieleen mitään erikoista, jota voisimme hyödyntää omassa lumilautaelokuvassa.

Seuraavaksi suunnataan uudempiin suomalaisiin lumilautaelokuviin. Digistylesin ”Digiboksi” lumilautaelokuva on vuodelta 2009. Elokuvasa oli hauska Intro, joka piti mielenkiintoa yllä. Introssa ollaan kotibileissä ja katsotaan tv:stä kanavia, joissa esiintyvät elokuvan laskijat. Tässä elokuvassa kiinnittää huomion hyvään musiikkiin. Musiikki on eduksi koko 40 minuuttia kestävän elokuvan ajan. Tämä on pisimpiä lumilautaelokuvia suomessa tuotetuista elokuvista, jota tarkastelimme. Elokuvan jaksoi katsoa, sillä sekä musiikki, että läsnä oleva tunnelma jaksoi pitää mielenkiinnon yllä. Tästä videoista ei jäänyt erikoista kuvauksellista mieleen. Elokuva sisälsi pääosin kaiteilla laskua ja jonkun verran laskettelukeskuksissa laskettelua. Seuraavaksi tarkastelussa oli Coldfocuksen ja Block10 Suomessa tehty lumilautaelokuva ”Rugine 2.5 Turbo Diesel”. Elokuva sisältää lähinnä kaiteilla laskua. Tästä jäi mieleen todella upeasti kuvattu video ja hieno editointi sekä musiikki, joka oli myös valittu hyvin. Elokuvan pituus oli noin 20 minuuttia, joka oli juuri sopiva kestoaltaan.

Seuraavaksi siirryimme muiden maiden tuotantoihin. Mfm inc. ja Fodt productionsin elokuva ”Hard to earn” vuodelta 2010. Tässä on eräs todella hienoissa paikoissa kuvattu lumilautaelokuva. Videossa on hyödynnetty hienosti luontoa ja urbaania ympäristöä. Elokuva sisältää kaiteita, kattoja, pudotuksia ja isoja hyppyjä. Hyppyjä tehdään erilaisten esteiden yli, kuten kiviröykkiöiden, paperinkeräyslaatikoiden ja aitojen yli. Hyppimistä on kuvattu myös vuorilla, ja elokuva sisältää lisäksi kattojen reunoilla taiteilua. Musiikki oli myös pääosin kunnossa, hieman vaihtelua musiikki tyylin olisi voinut toivoa. Elokuvan pituus oli noin 30 minuuttia. Laskettelukeskuksia oli vältetty tässä elokuvassa.

Seuraavaksi vuorossa oli Burtonin elokuva ”It’s always snowing somewhere” vuodelta 2008. Elokuva on pääosin kuvattu vuorilla puuterilumella ja laskettelukeskuksissa. Elokuva oli hyvin kuvattu, siinä oli käytetty kamera-ajaja ja erilaisia tilittauksia sekä panorointeja. Musiikki oli myös tässä elokuvassa tarkkaan mietitty. Tästä elokuvasta mieleen jäi lähinnä hienot hidas-tukset.

Toiseksi viimeisenä tarkastelussa oli Mack Dawg Productionsin ”Picture this” lumilautaelokuva, jonka tuottajana ja kuvaajana sekä editoijana on toiminut muun muassa Jaakko Itäaho ja laskijoina on suomen huippukaartia, kuten Eero Ettala ja Heikki Sorsa. Elokuva alkaa todella hienolla introlla ja sisältää myös hienon outron, jossa on samalla lopputekstit.

Viimeisenä tarkemmassa tarkastelussa ollut Red Bullin ja Quicksilverin tekemä ja Brainfarm productionin ”Thats it thats all” jäi mieleen todella hienoilla helikopterista tai rc-helikopterista kuvatuilla kohtauksilla. Elokuva oli yli tunnin mittainen, video selkeästi suunnattu tosi harrastajille.

Näiden elokuvien lisäksi oli tutkailussa myös ”I ride park city” ja ”Cool story” sekä ”FOA feature”. Edellä mainituista ei noussut erikoista mainittavaa.

Seuraavassa on esitetty kategorisointi kuvauskaluston ja temppupaikkojen pääpainopisteen mukaisesti:

Elokuva	Kuvauskalusto		Temppupaikkojen pääpainopiste			
	Normaali	Laadukas	Laskettelu-rinne	Puuteri-rinne	Yhdistelmä	Kaiteet
Good times		X	X			
No good		X	X			
Auto täynnä 3	X		X			
Digiboksi	X					X
Ruggine 2.5 Turbo Diesel		X				X
Hard to earn		X			X	
It's always snowing somewhere		X		X		
Picture this		X			X	
Thats it thats all		X		X		
I ride park city		X	X			

Kuva 1: Lumilautaelokuvien luokittelu

Varsinaista arviointia ei tarkastelussa olevien elokuvien osalta lähdetty suorittamaan, mutta niistä saatujen miellelyhtymien perusteella voidaan todeta, että temppupaikkojen pääpainopistealueet vaihtelevat. Suurin osa, 60 prosenttia tarkastelun kohteena olleista elokuvista kuvattiin perinteisten laskettelurinteiden ulkopuolella.

Kuvauskalustona oli 80%:sti käytetty laadukasta kuvauskalustoa. Kuvauskaluston laadukkuus on luonnollisesti yhteydessä käytettävissä olevaan budjettiin, eikä se elokuvan kokonaisvaikutelman osalta ollut omissa havainnoissamme hyvän lumilautaelokuvan katsojakokemukseen niin suuresti vaikuttava, kuin kategorisoinnin perusteella voisi päätellä.

Musiikin osalta elokuvakokemukseen vaikutti omalta osaltamme se, kuinka hyvin musiikki oli sovitettu kohtausten tempoon ja miten ylipäänsä musiikki sopi elokuvan genreen. Musiikkityyli

sen sijaan ei vaikuttanut meihin henkilökohtaisesti. Musiikin osalta myöskään tekijänoikeussuojasta vapaan tai kaupallisen musiikin käytön osalta emme kokeneet suuria eroja lopputulokseen.

Kuvauskuulmien, kamera-ajojen ja hidastusten sekä muiden kuvaustehosteiden käyttö vaikutti mielikuvaamme siitä, kuinka laadukkaaksi elokuvat koimme ja mitä meidän niistä syntyneistä havainnoista kannattaisi hyödyntää.

Edellä esitettyä kategorisointia sekä arvioijille syntynyttä yleistasoista mielikuvaa läpikäydyistä elokuvista hyödynnettiin oman elokuvamme käsikirjoituksen ja kuvakulmien suunnittelussa.

Lumilautaelokuvat katsottuani, tiesin lähes heti minkälaista videota lähtisimme tekemään. Elokuvista pystyi havaitsemaan, että suomalainen tuotanto ja amerikkalainen tuotanto ovat hyvin erilaisia. Sekä vanhemmat tuotannot Suomessa erosivat huomattavasti uusista. Esille nousi edukseen suomalaiset vuonna 2009-2011 tehdyt lumilautaelokuvat. Toisaalta amerikkalaisissa tuotannoissa oli suuren budjetin elokuvia, jotka erottuivat edukseen helikoptereilla ja hienoilla kuvauspaikolla. Nämä katsotut elokuvat todistivat sen, että myös pienellä budjetilla on mahdollista tehdä näyttävä ja mielenkiintoinen elokuva. Uudemmat suomalaiset elokuvat sisälsivät paljon kaiteita ja vähän laskettelukeskuksia, kun taas amerikkalaiset elokuvat sisälsivät paljon vuoria ja laskettelukeskuksia. Hyvä pituus lumilautaelokuvalla videoiden perusteella on noin puoli tuntia.

Tämän lisäksi seurasin Internetissä videoita ja lumilautailupalstoja sekä -sivustoja. Nämä antoivat minulle tietoa siitä minkälaiset lumilautaelokuvat ovat tällä hetkellä suosittuja. Katsoin myös kaikki lumilautailua käsittävät tv-sarjat televisioista. Suomalainen ”Frontside 360” tv-sarja antoi myös tietoa elokuvista ja nykyajan trendeistä. Sarja seurasi pääosin lumilautaelokuvan kuvaksia. Kävin myös lumilautamessuilla tutustumassa uusin elokuvaan ja tutustuin messujen DVD-tarjontaan.

Näistä selvisi, että suomalaiset elokuvan tekijät ja elokuvat sekä laskijat ovat tällä hetkellä suosittuja. Suomi kiinnostaa myös ulkomaalaisia laskijoita. Yhä enemmän ulkomaalaisia tulee Suomen kaupunkeihin kuvamaan lumilautavideoita. Helsinki on suosittu paikka monissa lumilautaelokuvissa ja varsinkin kun vuoden 2009-2010 talvella lunta oli riittävästi myös kaupungeissa.

Nykyajan trendeiksi voisin nostaa kaiteilla temppuilin ja kamera-ajot sekä urbaanin ympäristön ja iskevän musiikin. Vähemmälle on jäänyt tämän hetken suomalaisissa lumilautaelokuvissa isot hypyt ja laskettelukeskukset.

Tyypillisessä lumilautaelokuvassa on temppuja laajasti kaikilta osa-alueilta, osassa lumilautaelokuvissa keskitytään vain tiettyyn osa-alueeseen, kuten kaiteilla temppuiluun. Yleisesti elokuvat eivät sisällä puhetta. On myös dokumentaarisia lumilauta sarjoja ja elokuvia, jotka sisältävät puhekerronnan. Kesto vaihtelee 20-60 minuuttiin. Jokainen elokuva sisälsi sponso-reita. Mutta osa oli tuotettu isojen merkkien toimesta, jolloin budjetti on isompi.

Näiden lumilautaelokuvien tarkastelun perusteella tulimme siihen tulokseen, että teemme noin 15 minuuttia pitkän lumilautaelokuvan, joka keskittyy kaiteisiin ja rinteiden ulkopuoliseen laskuun. Elokuvamme tulee sisältämään kamera-ajaja ja hieman rinteiden ulkopuolista toimintaa, jotta katsojamme pääsevät enemmän elokuvaan läsnä olevaksi ja mielenkiinto ei lopu kesken. Elokuvissa oli läsnä urbaanisuus ja tähän myös me pyrimme. Elokuvamme tul-tai-siin kuvaamaan lähes kokonaan Helsingissä. Tämän lisäksi huomasin, että musiikki on tärkeäs-sä roolissa, joten se tulee olemaan myös meille kuvan lisäksi tärkeässä roolissa. Budjettimme ei yllä RC-helikoptereiden saati oikeiden helikoptereiden käyttöön. Mutta jos olisi mahdollista käyttäisin niitä. RC-helikopterin käyttö on suhteellisen edullista ja nykyään siihen on erikois-tuneita kuvaajia ja yrityksiä.

Perehdyimme myös kirjallisuuteen ja kamera tekniikoihin, jolla saamme tietoa siitä miten video pitäisi teknisesti toteuttaa.

Tämän lisäksi tutkin miten lumilautaelokuvan prosessi etenee.

4 Kameran näkökulma

Seuraavissa kappaleissa on kuvattu eri kameranäkökulmia.

Katsojan ja elokuvan esiintyjän välinen suhde voidaan jakaa kolmeen eri kameranäkökulmaan, objektiiviseen ja subjektiiviseen sekä suoraan kameralle esiintymiseen. (Pirilä & Kivi 2005, 53.)

4.1 Objektiivinen kamera

Objektiivinen kamera tarkkailee tapahtumia ulkopuolisena, jolloin katsoja jää ikään kuin si-vustakatsojaksi. Näin ollen näyttelijät esiintyvät toisilleen ja katsoja seuraa tapahtumia ka-meran paikalta. Katsoja kuitenkin samaistuu teoksen tapahtumiin, mutta seuraa kuitenkin sivullisen roolista. (Pirilä & Kivi 2005, 53.)

Objektiivinen näkökulma on myös käytetyin näkökulma. Objektiivinen kamera pyrkii olemaan mahdollisimman huomaamaton eikä kohde saa reagoida kameraan millään tavoin, muuten illuusio särkyä ja esiintyjä paljastaa kameran läsnäolon. (Anttila, Hassinen & Vainionpää 1993, 13.)

4.2 Subjektiivinen kamera

Subjektiivinen kamera on tapahtumien keskelle. Katsoja katsoo ja kuuntelee tapahtumia esiintyjän paikalla tai on yksi esiintyjistä. Kamera seuraa tapahtumia sekä esiintyjän, että katsojan silmin, jolloin katsoja kokee olevansa osallisena tapahtumassa, joko omana itsenään tai esiintyjänä. Katsoja ei ole ulkopuolinen katsoja vaan tuntee olevansa elokuvan sisällä. Yleensä näytetään ensin lähikuvaa esiintyjästä, joka kääntää katseen joko kameraan päin tai rajauksen ulkopuolelle. Tämän jälkeen leikataan subjektiiviseen kuvaan, eli siihen mitä katsoja näkee. Tätä kutsutaan nimellä POV eli point of view. Subjektiivisessa näkökulmassa pyritään saada katsoja tuntemaan olevansa läsnä tapahtumassa, tätä voidaan korostaa kuvaamalla silmien korkeudella ja esimerkiksi askelten äänillä kadulla. (Pirilä & Kivi 2005, 55.)

4.3 Suoraan kameralle esiintyminen

Suoraan kameraan esiintymiselle voi olla eri syitä, kuten juonnot ja kuulutukset. Uutissähkeet puhutaan suoraan kameralle, kun taas haastattelut ja keskustelut puhutaan haastattelijalle, vaikka hän ei edes olisi paikalla. Silloin yleisesti puhutaan rajauksen ulkopuolelle, vaikka kuvasryhmän jäsenelle tai kuvitteelliselle hahmolle. Fiktiivisessä tuotannossa esiintyjät yleensä puhuvat toisilleen, mutta fiktiivisessä tuotannossa esiintyjä voi puhua myös suoraan kameralle paljastaen esimerkiksi jonkin salaisuuden tai osoittaa tunteitaan katsojalle. Tämän jälkeen palataan takaisin fiktiiviseen maailmaan. Tämä on tekijän tapauskohtaisesti harkittu ilmaisu ja tyylikysymys. Toisaalta taas suljetun otoksen kuvaamisessa pelkkä tahaton vilkaisukin kameraan pilaa otoksen. (Pirilä & Kivi 2005, 55.)

5 Kuvaustekniikat

Tässä osiossa kuvataan erilaisia kuvaustekniikoita, joita käytämme elokuvan videokuvauksessa.

5.1 Kameraliikkeet

Kameraliikkeitä on kahdenlaisia. Ensimmäiseen jaotteluun kuuluu liikkeit, joissa kamera on samassa paikassa, kamerajalustan video- tai kinopäässä ja liikkuu akseliensa ympäri. Näihin

tekniikoihin kuuluu panorointi ja tilttaus. Toiseen jaotteluun kuuluvat liikkeet, joissa kamera itse liikkuu. Näitä ovat muun muassa kamera-ajot. Kamera-ajoilla on suuri vaikutus kohteen ja kameran suhteeseen ja sitä kautta katsojaan. (Anttila ym. 1993, 25.)

5.1.1 Panorointi

Panorointi on kameran kääntämistä vaakasuorassa. Panorointi tehdään yleensä yhdestä pisteestä. Panorointia voi käyttää moneen tarkoitukseen, sillä voidaan esimerkiksi videokuvaa maisema tai huone, joka ei mahdu yhteen kuvaan. Panoroinnin avulla kamera voi seurata liikkuvaa kohdetta, mikä on tärkeää lumilautaelokuvaa kuvatessa. (Välikylä 2005, 42.)

Panorointi on yksi yleisimpiä kameraliikkeitä. Panorointi voi olla lyhyt lähes huomaamaton tai vaikka 360 astetta pitkä kiertoliike. Katsoja ei saa jäädä miettimään, miksi kamera liikkuu. Tämä koskee myös kaikkia muitakin kameraliikkeitä. Panorointi lähtee yleensä liikkumattomasta kohteesta ja pysähtyy liikkumattomaan kuvaan. Näin katsojalle jää aikaa selvittää otoksen tapahtumaympäristö ja valmistautua liikkeelle lähtöön. Panoroinnin tulee myös alkaa tasapainoisesta sommittelusta ja myös päättyä sellaiseen. Horisontin tulisi pysyä suorassa koko panoroinnin ajan, ellei ympäristön luonne toisin määrää. (Anttila ym. 1993, 25.)

Panoroinnin nopeus on tärkeää. Panorointi ei saa olla liian nopea. Panorointi tulee riippua kohteen nopeudesta tai otoksen tietomäärästä. Esimerkiksi lumilautailussa seurataan lumilautailijan vauhtia ja lumilautailijan hyppy voidaan näyttää kokonaisuudessaan, mutta taas rauhallista kävelyä ei ole tarkoitus kuvata pitkään. (Anttila ym. 1993, 26.)

Panoroinnin suunnalla on merkitystä, koska luemme vasemmalta oikealle, tuntuu samansuuntainen kameran liike rauhoittavalta. Toiseen suuntaan panoroidessa otos herättää levottomuutta. Usein kuitenkin suunnan määrää kohteen liike. Leikkausvaiheessa vastakkaisia panorointeja kannattaa yhdistää vain, jos sisällön muutos sitä vaatii. Otosten väliin tarvitaan melko pitkä staattinen hetki, jossa kamera ei liiku. Vastakkain kulkevat panoroinnit sopivat harvoin yhteen, vaikka välissä olisikin pitkä staattinen hetki. (Anttila ym. 1993, 26.)

5.1.2 Tilttaus

Tilttauksella tarkoitetaan kameran pystysuuntaista liikettä. Tilttaukseseen sovelletaan samoja periaatteita, kuin panorointiin. Tilttaamalla voidaan korostaa kohteen kokoa. Otoksen tulisi kestää minimissään noin 10 sekuntia, jottei tulisi liian lyhyitä otoksia. (Välikylä 2005, 42 - 43.)

Tilttaus voidaan tehdä alhaalta ylös tai ylhäältä alas. Kameraliikkeenä tilttaus on panorointia vähemmän käytetty. Tilttauksen käyttöä tulee harkita, jos se ei paljasta katsojalle mitään uutta, se vaikuttaa turhalta. (Anttila ym. 1993, 27.)

Tärkeää meidän kohdalla lumilautaelokuvan teossa on ottaa huomioon tiltatessa vastavalo, koska kuvaamme ulkona, vastavalo saattaa vaikuttaa valottumiseen ja voi alivalottaa kohteen tiltatessa alhaalta ylöspäin. Tilannetta pitää välttää valitsemalla kuvaussuunta niin, ettei valon pääasiallinen tulosuunta jää kohteen taakse. (Anttila ym. 1993, 27.)

5.1.3 Kamera-ajo

Kamera-ajolla tarkoitetaan otosta, jonka aikana kamera itse liikkuu. Kamera-ajoja käytetään monissa eri tilanteissa. Kamera-ajoa voi käyttää liikkuvan kuvan seuraamisessa tai toisentyyp-pisessä kamera-ajossa, jossa kohde on paikoillaan. Kamera-ajon suurin ongelma on kameran pitäminen vakaana, studiossa se on helppoa. Ulkona ajovaunun käyttäminen voi olla hyvin hankalaa. (Hedgecoe 1992, 48.)

Käytämme lumilautaelokuvassa myös raideaajoa. Raideaajossa jalustaan kiinnitettyä kameraa siirretään tasaisesti, samalla kohde pidetään kuvarajauksen sisällä. Raideaajossa kohde ja kamera liikkuvat, kun taas kamera-ajossa kohde pysyy paikallaan. (Cinergia films ltd 1996.)

Olemme rakentaneet elokuvaa varten kamera raiteet ulkokäyttöä ajatellen, jolloin saamme tehtyä kamera-ajoja sekä raideaajoja lumilautaelokuvaan. Sen täytyy olla kevyt ja vakaa, joka on vaikea yhdistelmä tehdä. Meidän versioon ei käydy istumaan vaan ainoastaan kamera ja jalusta lisätään raiteille rakennettuun telineeseen.

Kamera-ajon etu, optiseen ajoon eli zoomaukseen on sen luonnollisuus. Liikkeenä se vastaa ihmisen tapaa havaita ympäristönsä. Tärkeää on pitää kamera-ajo tasaisena. Asiaankuuluma-ton tärinä ja nykäykset häiritsevät ja rikkovat illuusion ja kiinnittää katsojan huomion kame-raan olemassa oloon. Kamera-ajon suunta ja nopeus vaikuttavat vaikutelmaan. Kamera-ajo eteenpäin kohti kohdetta, on liikkeenä hyvin voimakas. Katsojan mielenkiinto kasvaa kameran lähestyessä kohdetta. Kohteeseen etääntyvä kamera-ajo taas vahvistaa suhdetta ympäristöön. Ajon vauhti painottaa eri tunnelmia, hidas ajo tiivistää tunnelmaa ja tähdentää kohtausten intensiivisyyttä, nopea ajo taas ilmentää hetkellisyyttä ja hätkähdyttävyyttä. (Anttila ym. 1993, 26-27.)

5.2 Valkotasapaino ja värikorjaus

Kaikilla valoilla on erilainen värilämpötila, kuten auringonvalolla, sinisellä, hehkulampulla ja erityisillä videovalaisimilla. Värilämpötilaa mitataan kelvin-yksiköillä. Mitä oranssimpi kuva, sitä alhaisempi värilämpötila, kun taas sinivalkoisella, kuten päivänvalolla on korkeampi värilämpötila. Ihmisellä värilämpötilat, eivät juuri erotu. Jos katsot valkoista nenäliinaa, jonka tiedät olevan valkoinen, niin erilaisissa valoissa se näyttää aina valkoiselta. Tämä johtuu siitä, että aivomme korjaa valon värin, sellaiseksi kuin tiedämme niiden olevan. Kuvatessa kameralle värit kuitenkin tallentuvat paljon todenmukaisemmin. Tämä tarkoittaa sitä, että kohde voi saada tietyssä valossa luonnottoman värin, jotta värit saadaan toistumaan oikein, käytetään kamerassa valkotasapainon säätöä. Valkotasapainon säätö pitäisi löytyä jokaisesta videokamerasta. Myös kaikissa nykyajan kameroissa on täysautomaattinen valkotasapainon säätö, joka tarkistaa valkotasapainon valonlähteen muuttuessa. Tämä järjestelmä on sangen luotettava, eikä sen toimintaan tarvitse kovinkaan usein puuttua. Lisäksi useimmissa kameroissa on vakioasetukset eri valonlähteisiin kuten ulkokuvaukseen ja hehkulamppua varten. Vakioasetusten avulla saadaan yleensä parempi värintoisto kuin automaattisella valkotasapainon säädöllä. kaikista huolimatta säätöautomaatiikka saattaa pettää. Tätä varten on olemassa manuaalinen valkotasapainon säätö, jota kutsutaan myös pysäytys- tai lukitustoiminnoiksi. Tämä pitää automaattisesti säätyneen valkotasapainon ennallaan. Ensin kohdistetaan kamera esimerkiksi valkoiseen pahviin tai muuhun siihen sopivaan valkoiseen kohteeseen halutussa valaistuksessa, sitten lukitaan valkotasapaino painamalla lukitusnappia tai painetaan se valikko napista, tämän jälkeen kamerassa on kiinteä valkotasapaino vallitsevassa valossa. Sekavalossa valkotasapaino melko varmasti aiheuttaa ongelmia. Esimerkiksi, kun kuvataan sisällä huoneessa, jossa valonlähde tulee osittain ikkunoista ja osittain hehkulampuista. Tällaisessa tilanteessa, jos säätää valkotasapainon hehkulampun mukaan, kuvattava näyttäisi päivänvalossa sinertävältä, kun taas, jos säätää valkotasapainon päivävalolle kaikki hehkulampun valaisemat alueet näyttäisivät punertavalta. Tällaisessa tilanteessa on vain päätettävä mikä on tärkein valonlähde ja säätää valkotasapaino sen mukaan sekä välttää kaikki muita valonlähteitä. (Hedgecoe 1992, 36-38.)

5.3 Kameran valotus

Kuvauksessa kuin kuvauksessa, olipa se sitten video- tai valokuvausta, pyritään siinä valottamaan kuva oikein. Oikea valotus määritellään yleensä siten, että kuva on täysin selkeä ja jossa yksityiskohdat erottuvat kaikkialla paitsi syvimmissä varjoissa ja kirkkaimmissa valokohdissa. Tämä pitää kyllä paikkansa, mutta olisi parempi puhua oikean valotuksen sijasta, tarkoituksenmukaisesta valotuksesta. Huomioon on otettava valon laatu ja mitä erilaiset valonvoimakkuudet viestivät katsojalle. Valotuksella pyritään yleensä luomaan tasapainoinen kuva, mutta kuva saatetaan yli- tai alivalottaa tarkoituksella. Valotuksella on valtava vaikutus tun-

nelmaan ja ilmapiiriin. Ylivalotus luo avoimuutta, huolettomuutta ja vilpittömyyttä. Alivalotus taas luo salaperäisyyttä ja sulkeisuneisuutta sekä jännitystä. Nämä valotukset voivat siis olla yhtä lailla oikeita, jos ne vain luovat tarkoitetun tunnelman. (Hedgecoe 1992, 38.)

Kaikissa videokameroissa on myös automaattivalotus vakiotoimintona. Tämä mittaa objektiivin kautta tulevan valon voimakkuuden ja säättää valotuksen oikeaksi. Automaattivalotus säättää myös kamerasuhteen säätöpiiriä, kun tulee tarpeeksi pimeää. (Hedgecoe 1992, 38.)

Valotuksen vahvistus parantaa kohteen erottuvuutta pimeässä, mutta tämä saattaa kuitenkin, lisätä kuvan rakeisuutta häiritsevässä määrin. Vahvistuksen pois tai pienemmälle säätäminen tallentaa luonnollisempia kuvia hämärässä, mutta samalla näkyvyys kärsii. (Hedgecoe 1992, 16.)

5.4 Polttoväli

Polttoväli vaikuttaa siihen kuinka paljon kuva-alaa objektiivin läpi nähdään. Esimerkiksi, jos objektiivissa on lyhyt polttoväli näimme koko koiran, jos taas objektiivissa on pitkä polttoväli näimme ainoastaan koiran silmän. Esimerkiksi 28 millimetrin objektiiveja luonnehditaan laajakulmaksi eli 28mm objektiivilla voidaan kuvata maisemia ja laajoja otoksia, 50 millimetrin kokoinen objektiivi on lähinnä normaali kokoinen ja käy kaikenlaiseen kuvaukseen ja 135 millimetrin on teleobjektiivi ja soveltuu kuvaukseen, jossa kaivataan tarkkoja yksityiskohtia. Videokameroissa on pääsääntöisesti zoom-objektiivi. Zoom-objektiivit voivat olla esimerkiksi pituudeltaan 32,5 mm - 650mm. (Dollin 1991, 12.)

5.5 Suljinnopeus ja himmenninaukko

Suljinnopeus on yksi tärkeä asia lumilautailua kuvatessa. Himmenninaukon kokoa ilmaistaan mitta-asteikolla, joka muodostuu f-luvuista. Aukkoa muutettaessa se joko puolittaa tai kaksinkertaistaa objektiivin läpi pääsevän valon. Valotuksen onnistumista varten tarvitaan säädettävää suljinta. Silloin kun säätää himmenninaukon antamaan kaksinkertaisen määrän valoa ja säätää suljinnopeuden niin, että valo vaikuttaisi vain puolet entisestä ajasta, tällöin kameraan päätyvä valon määrä pysyisi samana ja valotus ennallaan. Eli mitä hyötyä on siis aukon ja suljinajan säätämisestä. Suljinnopeuden säätö vaikuttaa siihen miten kohde tallentuu. Pitkä suljinajaka tekee liikkuvan kohteen epätarkaksi. Videokamera tallentaa aina kuitenkin joko 50 tai 25 kuvaa sekunnissa vaikka suljinnopeus olisikin säädetty 1/500 kuvaa sekunnissa. Mutta lyhyt suljinnopeuden säätö pysäyttää liikkeen ja tällä tavoin saat myös tarkkoja ja yksityiskohtaisia hidastuksia. Normaali nopeudella kuva ei kuitenkaan vaikuta yhtä luonnolliselta, kuin normaali nopeudella kuvattuna eli joko 25 tai 50 kuvaa sekunnissa. (Hedgecoe 1992, 40-41.)

5.6 Terävyysalue

Himentimen aukko vaikuttaa paitsi valotukseen myös kuvan terävyysalueen syvyyteen. Silloin kun tarkentaa kohteeseen 5 metrin päähän, kohteen etu- ja takapuolella on nyt tietty alue, joka on terävyysalueen sisällä. Tietyllä himmentimen aukon arvolla kohteet etu- ja takapuolella ovat metrin etäisyydellä voivat olla teräviä, mutta toisella aukon arvolla voi matka olla vain 30 senttimetriä kumpaakin suuntaan. Tätä aluetta kutsutaan terävyysalueeksi. Mitä pienempi himmentimen aukko, sitä suurempi on terävyysalue. Eli jos kameran säätö on vaikka F1.8 syväterävyys alue on pieni, kun taas aukolla F8.0 syväterävyys on suuri. Mikäli ei haluta käyttää rajoitettua terävyysaluetta tehokeinona, täytyy kohde valaista kunnolla, jotta voidaan käyttää pienempää himmentimen aukkoa. Näin saadaan suurempi syväterävyys alue. (Dollin 1991, 15.)

Terävyysalueeseen vaikuttaa myös kameran objektiivin polttoväli ja mikä objektiivin aukon arvo on. Terävyysalueeseen vaikuttaa myös kohteen etäisyys eli se kuinka kaukana kuvattava kohde on kamerasta. Sääntö on mitä pidempi polttoväli ja mitä lyhyempi tarkennusetäisyys sekä mitä suurempi aukko on, sitä suppeampi syväterävyysalue. Suppea terävyysalue, jossa etuala sekä tausta sumentuvat epätarkoiksi, on hyvä tapa korostaa kohde tai henkilö esiin kuvassa. Laajaa terävyysaluetta kannattaa käyttää esimerkiksi avaus kuvassa, jossa esitellään tapahtumapaikkoja yksityiskohtaisesti. (Hedgecoe 1992, 41.)

5.7 Tarkennus

Kaikissa videokameroissa on automaattitarkennus. Manuaalitarkennus antaa mahdollisuuksia käyttää kuvaa luovasti. Siirtymä voidaan tehdä tarkennusta muuttamalla. Kailla zoom-objektiivin polttoväleillä ja kaikilla kuvausetäisyyksillä on alue, joka erottuu riittävän terävänä. Tämä alue on syväterävyysalue. Jos terävyysalue on 1,5 metriä voit sijoittaa kaksi henkilöä kolmen metrin päähän toisistaan ja säätää tarkennuksen niin, että toinen henkilö tarkentuu samalla, kun toinen sumentuu. Tätä keinoa käytetään usein elokuvissa ja televisio sarjoissa. (Hedgecoe 1992, 44-45.)

5.8 Kuvauskulmat

Kohteen toiminnasta ja ympäristöstä otetaan kuvaa eri suunnista, eri kulmista. Kamera liikkuu ja osallistuu tapahtumaan kaikissa kuvan syvyyksissä. Kuvakulmien ja kuvien rajausta on otostilan sommittelua. Asiasisältö ja siihen liittyvä toiminta sekä kerronnan eteneminen, yleensä määrittävät käytettävät kuvakulmat, joissa kohde ja sen toiminta parhaiten välittyvät katsojalle. Harkitsemattomien kuvakulmien käyttö saattaa rikkoa suojaviivan ja sekoittaa katsojan paikan ja ajan yhteyden. Suojaviiva on kahden kuvatärkeän pisteen, kuvaan kuviteltu viiva.

Suojaviiva yhtyy kuvattavan kohteen liikerataan. Liikkeen suunta pysyy samana, kun kuvataan samalta puolelta suoja viivaa. Suojaviivasäännöstä voidaan kuitenkin poiketa, jos kerronta sitä vaatii. (Pirilä & Kivi 2005, 119-120.)

Elokuvateollisuudessa ja sittemmin televisiossa yleistyneen käytännön mukaan aineisto kuvataan pääosin noin 1,5 metrin korkeudella, joka on aikuisen silmien tasolla. Tämä tarjoaa monissa tapauksissa kuvakulman, josta katsojan on helppoa seurata tapahtumia. Ongelmia voi kuitenkin tulla ilmi kuvatessa, jotakin kohteita joiden silmätaso ei ole niin sanotulla normaalilla korkeudella, kuten lapsien kuvaaminen. Silloin kun pitelee kameraa aikuisten silmätasolla, joutuu kuvamaan yläviistosta, jolloin lapset näyttävät entistä pienemmiltä. Myös kasvot voi jäädä yläviistosta kuvatessa piiloon. Kuvakulman vaihteluita kannattaa käyttää kohtuullisesti. On hyvä käyttää vain harvoja ja perusteltuja kuvakulmia. Ne tuovat teokseen visuaalista ilmettä ja antavat katsojalle monipuolisemman kuvan tapahtumista. Joskus saatetaan kuitenkin käyttää subjektiivista kuvakulmaa, jossa kuvataan henkilöahmon silmin, kamera saattaa nousta ikään kuin istumasta ja tarkentua ihmiseen tai vaikka panoroida oveen, kun ovelle koputetaan. (Hedgecoe 1992, 68-69.)

Kuvauskulmia voidaan käyttää myös tehokeinona, yläkulmasta saadaan ihminen näyttämään pienemmältä. Tätä tekniikka voi kuitenkin käyttää tehokeinona, jos halutaan esimerkiksi antaa käsityksen, että kuvattavalla on niukasti vaikutusvaltaa. Kuvaus alakulmasta viestittää taas viestittää tärkeydestä ja painavuudesta. Kuvauskulmia voi käyttää myös kuva-alan laajentamiseen tai supistamiseen. Tapauksessa jossa otetaan lähikuva tai puolilähikuva suoraan edestä, saattaa kuva näyttää litteältä tai jopa kaksi ulotteiselta. Silloin kun siirtää kameraa sellaiseen kuvakulmaan, että kasvot näkyvät profiilissa, on helpompi nähdä syvälle kuvaan ja hahmottaa henkilön takaa oleva tila. (Hedgecoe 1992, 69.)

Lumilauta- ja rullalauta kulttuurissa alakulman käyttö ja niin sanottu optisen totuuden suurentelu on sallittua, katselu kokemuksen parantamiseksi. Alakulman lisäksi nämä otokset kuvataan useimmiten kalansilmä linssillä, koska temput ja kaiteet ja muu harrastuksiin liittyvä saadaan näyttämään ikään kuin suuremmilta.

6 Kamera ja kamera varusteet

Tässä kappaleessa perehdyn kameran lisävarusteisiin, kuten lisälinssihin ja objektiiveihin.

6.1 Objektiivit ja linssit

Videokameroissa on yleensä muuttuva polttovälinen zoom-objektiivi. Kameran polttoväliä voidaan muunnella vakiosta, joka muistuttaa ihmisen näkökenttää, pitkään teleasentoon, jolloin kuvauskohde näyttää suuremmalta. (Hedgecoe 1992, 18.)

6.2 Lisälinssit

Useimmissa kameroissa ei ole varsinaista laajakulma-asentoa. Kamera objektiivin lyhin polttoväli vastaa yleensä ihmisen näkökentän laajuutta. Kun halutaan todellinen laajakulma vaikutelma esimerkiksi kuvatessa maisemaa tai joukkokohtauksia sisätiloissa, saadaan haluttu laajakulma vaikutelma vain käyttämällä laajakulmalisäkkeitä eli laajakulmalinssiä, joilla on eri suurennus kertoimia esimerkiksi 0,5 kertainen lisäke puolittaa kameran polttovälin. (Hedgecoe 1992, 19.)

Lisälinssi on objektiivin eteen kierrettävä laajakulma tai telelinssi, joka joko lyhentää tai pidentää polttoväliä. Eli toisin sanoen kuvattava kohde näkyy, joko kauempana tai lähempänä. (Lewis 1993, 17.)

6.3 Suodattimet

Kameroihin voidaan kiinnittää erilaisia suotimia. Yleisimmät ovat Skylight- ja UV-suodatin, jotka vähentävät ulkokuvauksessa häiritsevää sinisyyttä tai poistavat heijastumia. Tämän lisäksi ne suojaavat objektiivin etulinssiä. Suodatin voidaan jättää pysyvästi paikoilleen. Käytämme skylight- ja UV-suodattimia järjestelmäkameroiden objektiiveissa. (Lewis 1993, 17.)

6.4 Kamerajalusta

Kamerajalusta on tärkeä lisävaruste kuvaamisessa. On kevyitä ja raskaita sekä nestepäällä, että panorointipäällä varustettuja jalustoja. Ei kannata käyttää liian kevyttä kolmijalkaa, se on toki kevyempi kantaa, mutta tällöin tukevuudesta, kestävydestä ja ominaisuuksista on jouduttu tinkimään. Paremmissa kamerajalusta malleissa on kampi, jolla kameraa voidaan nostaa ja laskea kammesta putkea pitkin ilman, että kamera tipahtaa tai tärähtää. Kolmijalan ratkaisevin kohta on panorointipää. Halutessa tasokasta jälkeä, valinta on nestepää. Nämä panorointipäät ovat nimensä mukaisesti nesteellä täytettyjä, liikkuvat osat ikään kuin kellu-

vat kotelossaan. Neste on tietynlaista öljyä, jota kutsutaan hydraulinesteeksi. Nestepää toimii ikään kuin auton nestejousitus, kun kuvaaja kääntää jalustan panorointipäätä, neste vaimentaa kameran liikkeitä. Tämän lisäksi on olemassa kitkapäitä, joissa liikkuvat osat ovat tehty pienikitkaisesta nailonista, kitkapää tavoittelee nestepään liikkeitä. Meillä on käytössä nestepäällä vaimennettu videokamerajalusta. Tämän lisäksi meillä on käytössä monkeypod, joka on taivuteltava pikkujalusta erikoistilanteita varten. (Hedgercoe 1992, 26.)

6.5 Mikrofonit

Lisämikrofonin lisääminen sulkee automaattisesti kameran oman mikrofonin pois käytöstä. Lisämikrofonilla saadaan parempaa äänenlaatua eri tilanteissa. Solmiomikrofonia käytämme juontojen teossa. Näin saamme äänen selkeästi nauhalle. Tämän lisäksi kameroissa on yleensä varustekenkä, johon voi asettaa erilaisia mikrofoneja. (Lewis 1993, 17.)

7 Siluetit ja vastavalo

Monen oletuksena on, että valon on tarkoitus valaista kohde yksityiskohtia myöten, mutta näin ei aina ole. Yksityiskohdista voidaan jättää pois sävy, kuviointi, väri ja pintarakenne jäljelle jää muoto, joka voi olla visuaalinen tehokeino. Ääritapauksessa jää pois kaikki pinnan yksityiskohdat ja jäljelle jää vain siluetti. Helpoin tapa saada siluetti aikaan on kuvata vastavaloon. Suoraan kuvatessa vastavaloon tulisi kiinnittää huomiota, ettei synny heijastuksia. Tähän auttaa vastavalosuojat ja uv-suodin tai oikean kuvaus kohdan valitseminen. Käytämme kuitenkin heijastumia tehokeinona, joissakin otoksissa. (Hedgercoe 1992, 18.)

8 Lumilautaelokuvaa kuvaamisessa huomioitavaa

Tässä osiossa perehdyn lumilautakuvauksen ongelmiin ja siihen mitä pitää ottaa huomioon lumilautaelokuvaa kuvatessa.

8.1 Lumi

Lumilautaelokuvassa lumi on suuressa osassa. Kun maassa on lunta ja aurinko paistaa, saattaa tulla valotusongelmia. Lumen kirkkaus saattaa ylittää kuvailmaisimen rajat ja silloin on pelko kuvan ylivalottumisesta. Valotusta voi korjata muun muassa valitsemalla lyhyemmän suljin ajan. Tämä saattaa tosin aiheuttaa sen, että kuvassa oleva tummiin pukeutunut ihminen saattaa alivalottua. Tällöin voidaan käyttää vastavalokorjainta tai säätää aukko käsin. (Lewis 1993, 85.)

8.2 Akku

Akun kesto heikkenee kylmässä ja akun kesto kärsii ja kuvausaika vähenee, joten on syytä ottaa tarpeeksi vara-akkuja mukaan. Meillä oli käytössä kaksi akkua videokameraan, joista toinen oli tehoakku, näillä saadaan kuvattua noin kolme tuntia videota. (Lewis 1993, 85.)

8.3 Vakuutus

Kamerat ovat varkaiden suosiossa, joten kameroille oman vakuutuksen ottaminen kannattaa. Vakuuta kamerasi täydestä arvosta. Otimme ympärivuotisen arvotavara vakuutuksen kamera kalustolle, tämä korvaa, jos kamera tai kamera tarvikkeita varastettaisiin kesken kuvausten. (Lewis 1993, 85.)

8.4 Urheilukuvaus

Urheilukuvauksessa tässä tapauksessa lumilautailussa, suorituksen vaiheet saadaan tarkaksi käyttämällä lyhyttä suljinaikaa. Näin kohtauksen voi myös hidastaa ja liikkuva kohde pysyy edelleen tarkkana. Miinuspuolena tässä on se, että lyhyen suljinajan käyttö vaatii runsaasti valoa. (Lewis 1993, 87.)

9 Väri ja valo

Käytämme paljon eri värien ja valojen luomaa tunnelmaa tässä lumilautaelokuvassa. Kerron tässä perusasioita väreistä ja valosta, jotka ovat oleellisia opinnäytetyössä.

Värit ovat olennainen osa tyyllistä ilmaisua. Tyyli taas vaikuttaa koko teoksen sanoman luomiseen sekä siihen kuinka katsoja suhtautuu teokseen. Katsoja harkitsee onko se otettava realistisena totena vai esimerkiksi unena tai haaveena. (Pirilä & Kivi 2005, 145.)

Värien käytön tarkoitus on lähinnä kerronnallisissa ja dramaturgisissa tekijöissä sekä muissa ilmaisuun liittyvissä tekijöissä. Väreillä voidaan pelkistää ja korostaa sekä jäsentää kerrontaa. Kaikissa kulttuureissa väreillä on symbolisia merkityksiä. On varoittavia ja ohjaavia sekä opastavia värejä. Otoksen kuvan yleissävy muodostuu rajauksen sisällä olevista väreistä. Kuvan yleissävy voi olla esimerkiksi kylmän sininen tai lämpimän oranssi. Eri vuoden ja vuorokauden aikoina on erilaisia värien yhdistelmiä, joita voidaan käyttää ilmaisussa hyväksi. Haluttu yleissävy voidaan luonnonvärien ja valojen lisäksi luoda monella eri tavalla, kuten voidaan käyttää värikkäitä valoja tai värisuotimia. Kuva voidaan myös sävyttää jälkikäsitteilyssä. Väärää yleissävyä on vaikea jälkeenpäin korjata huomaamattomaksi. Varsinkin sinisävyisen kuvan korjaami-

nen lämminsävyiseksi on erityisen hankalaa, toisinpäin se on kyllä mahdollista. (Pirilä & Kivi 2005, 139-141.)

Värisävyjen voimakkuus ja valon määrä ovat saumattomasti vaikutuksessa keskenään. Vähäisessä valossa tai auringon paisteessa värisävyt näyttävät erilaisilta, kun värisävyjen keskinäiset suhteet muuttuvat. Kirkkaat ja kylläiset värit antavat räiskyvän vaikutelman, joka voi vaikuttaa joskus liiankin brutaalilta. Niukoilla väreillä saadaan hillitympiä kokonaisuuksia mutta samalla myös tylsiä. Kullakin kulttuurilla ja aikakaudella on omat värinsä. Olemme tottuneet ilmaisemaan itseämme väreillä. Surua ilmaistaan mustilla ja viattomuutta valkoisella sekä väreillä ilmaisemme ennakkoluulottomuutta. (Pirilä & Kivi 2005, 141-142.)

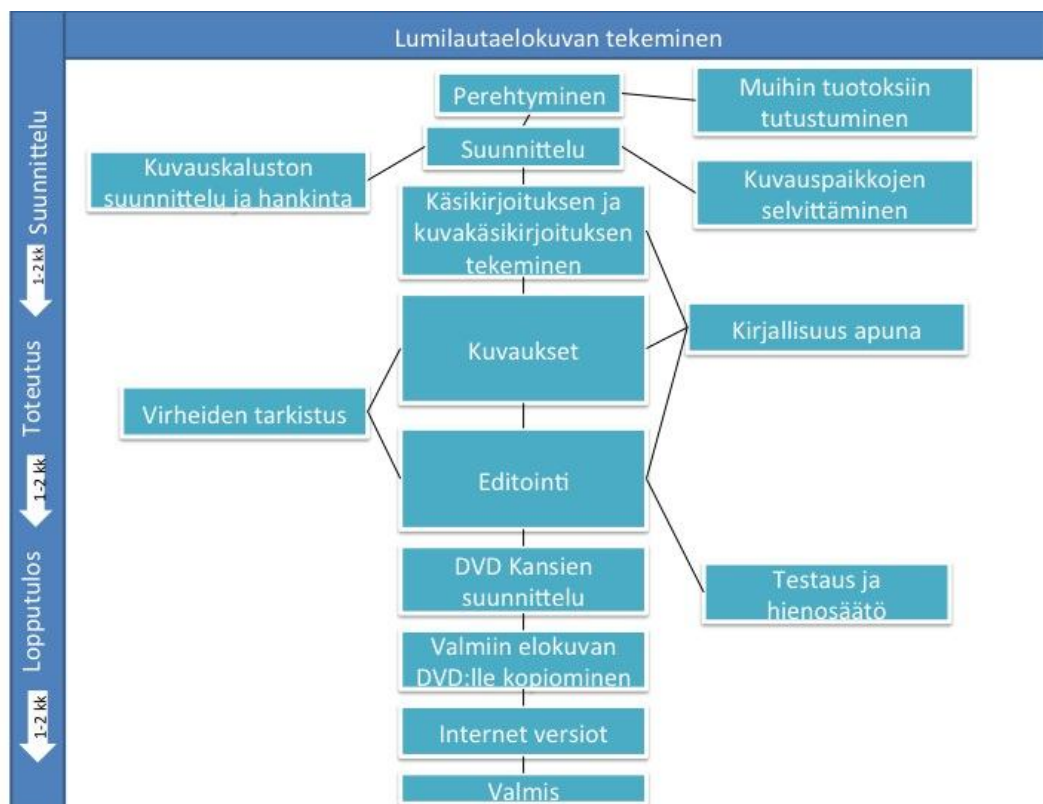
Värivastakohtiin on hyvä myös kiinnittää huomiota, sillä äärimmilleen viedyt kontrastit saattavat olla liian raakoja ja kypsymättömiä. Voi olla, että väri tai osa ei sulaudu kuvaan sekä leikkauksissa eri sävyiset kohtaukset eivät sulaudu yhteen. Elävässä kuvassa värisommittelu on väririnnastusten ja värivastakohtien hallintaa. Vastakohtat voivat olla yksittäisessä kuvassa tai siirtyä teemasta toiseen. Jos kohtausta tapahtuu lämmin värisessä auringon paisteessa, ei voi väliin leikata kylmää sinisävyistä kuvaa, ainakaan ilman todella vahvaa perustetta. (Pirilä & Kivi 2005, 145.)

10 Kalusto

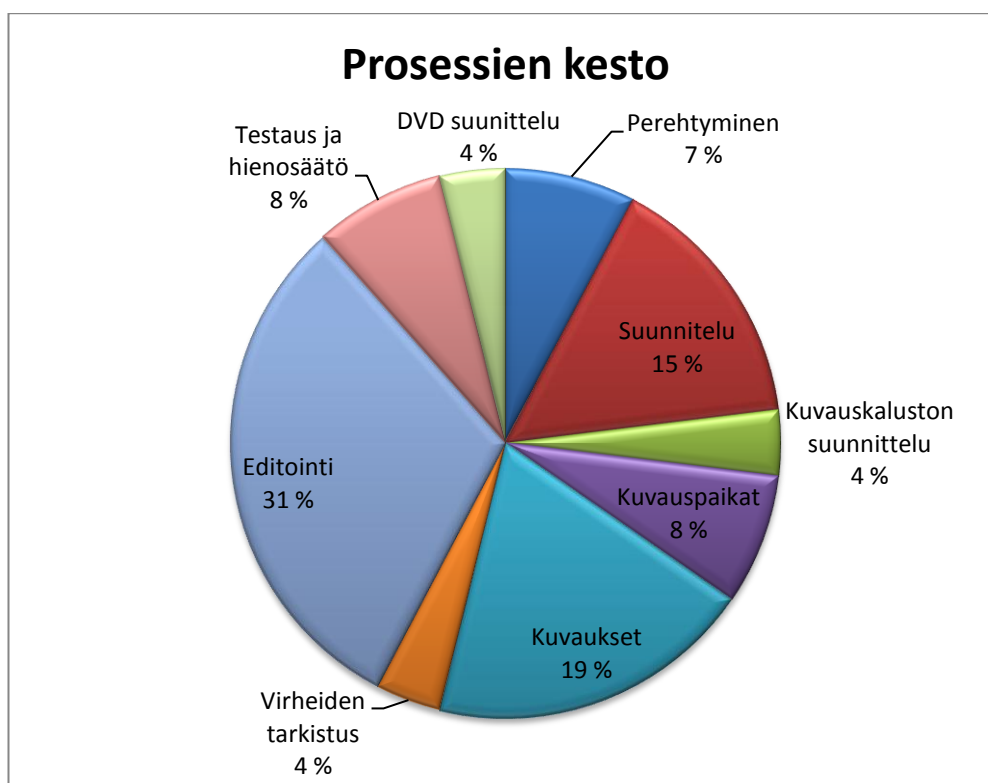
Kuvauksissa käytämme teräväpiirtovideokameraa videokuvaamiseen ja ammattijärjestelmäkameraa valokuvaamiseen sekä intron kuvaamme järjestelmäkameralla. Videokamerassa käytetään kahta eri lisälinssiä 0.3x fisheye hd-linssiä sekä kuvaamme paljon kameran omalla optiikalla joka 1.8F valovoiman optiikka. Pääsääntöisesti kuvaukset tapahtuvat kameran omalla optiikalla ja 0.3x laajakulma fisheye linssillä. Järjestelmäkamerassa käytetään 17-50mm 2.8 objektiivia sekä 70-200 F/4 objektiivia sekä erilaisia suotimia, kuten Uv(n) ja skylight suotimia. Tämän lisäksi otamme projektista kuvia digitaalikameralla. Kuvauskalustoon kuuluu kolme jalustaa yksi nestevaimennetulla videopäällä sekä kamera dolly, joka on meidän tarkoituksessa, kahden metrin kamera kiskot. Äänipuolesta vastaa solmiomikrofoni ja kameran mikrofoni.

11 Lumilautaelokuvan prosessi

Kappaleessa kuvaan lumilautaelokuvan koko tuotantoa prosessikaavion ja prosessien keston avulla. Prosessit on sijoitettu aikajärjestyksessä projektin alusta loppuun. Lumilautaelokuvan prosessin kokonaiskesto oli tässä tapauksessa puoli vuotta, isomman tuotannon tekemiseen kannattaa varata vuoden verran aikaa.

Kuva 2: Prosessikaavio

Kuva 3: Prosessien kesto

12 Käytännön toiminta

Seuraavassa kappaleessa on listattu huomioon otettavia seikkoja kuvauksien ja editoinnin toimimisesta. Nämä seikat ovat myös tiivistetty check listaksi, liite 2.

12.1 Kuvauksessa huomioitavaa

Kuvauksessa huomioon otettavia seikkoja ennen kuvauspaikalle lähtöä: On hyvä tarkastaa, että on muistikorteilla tilaa, kameran akut ovat täynnä ja vara-akut mukana. Mikrofonit ja varaparistot tulisi ottaa mukaan. Muuta mukaan tarvittavaa jalustat, laajakulmalinssit, dolly ja sen kaikki osat ja mahdolliset piuhat monitoriin. Tämän lisäksi talvella on huomioitavaa myös kuvaajan varusteet lämpimät kengät ja hanskat, jotka mahdollistavat kuvaamisen. Kuvaukset voivat kestää pitkään, joten kaikki kannattaa suunnitella sen mukaisesti. Kuvauspaikalle saavuttaessa tarkistetaan kamerasta asetukset. Kamerasta tulisi tarkistaa valkotasapaino, montako kuvaa sekunnissa kuvataan ja valotusaika. Kuvauspaikalta poistuttaessa on hyvä tarkistaa, että pienimmätkin esineet ja klipsit ovat mukana. Meiltä hävisi esimerkiksi mikrofonin klipsi yhdellä reissulla, kun ei muistettu tarkistaa kaikkia laitteita kuvauspaikalta lähdettäessä.

12.2 Editointi toimimaan

Editoinnissa on paljon huomioon otettavia tärkeitä käytännön asioita. Toimivaan editointiin tarvitaan tehokas työasema ja ammattimaiset editointi ohjelmistot. Media käytössä suosittuja työasemia ovat Mac tietokoneet ja editointiin käytetään Adobe Premiereä ja Final Cut Prota sekä Avidia.

Kannattaa ottaa huomioon editoidessa seuraavat seikat. Tallenna aina ennen renderöintiä ja katselua. Tallenna mahdollisimman usein ja pidä autosave päällä. Katso poltettava tiedosto ennen levyllä kirjoitusta tietokoneella. Ohjelmisto tekee virheitä kirjoittaessaan tiedostoa ja sen voi havaita esimerkiksi haamukuvana videossa.

12.3 Kameran käyttö

Kamerasta tulee tarkistaa asetukset kuntoon ennen kuvaamista. Asetuksia joita tulisi tarkistaa: Montaa kuvaa sekunnissa kuvaat (25 vai 50), suljinaika (esimerkiksi 1/1000), aukko, ääni, akku ja paljon tallennustilaa on jäljellä. Ensimmäisen otoksen jälkeen on hyvä katsoa miltä se näyttää esimerkiksi hidastettuna kamerasta tai monitorista.

13 Miten käsikirjoitus syntyi

Käsikirjoitus syntyi monen eri tekijän kautta. Temput valittiin nykyajan trendien mukaan, seuraamalla uusia ja vanhoja lumilautaelokuvia ja tapahtumia. Lumilautailussa on jo pitkään ollut ”reiliskene”, joka tarkoittaa kaiteiden avulla temppujen tekemistä. Halusimme panostaa siihen sekä niin sanottuun kikkailuun. Nämä ovat suosiossa nykyajan lumilautaelokuvissa, varsinkin Suomessa.

Temput valittiin lumilautailijoiden osaamistason mukaan, mutta kuitenkin niin, että temput olivat haastavia laskijoille. Pääosassa laskeva lumilautailija on lumilautailun harrastaja neljännentoista vuoden kokemuksella, mutta ei kuitenkaan ammattilainen tai aktiiviharrastaja. Kaatumisia oli paljon ja ottoja jouduttiin ottamaan reilusti, jotta saatiin onnistunut otos. Yhden onnistuneen otoksen eteen voi mennä helposti useita tunteja.

14 Videokuvauksen toteutus

Tässä luvussa käyn läpi ne kuvaukset, jotka pääsivät lopulliseen päätuotokseen. Kuvasimme paljon materiaalia, jotka eivät löytäneet tietä lopulliseen työhön. Kuvaukset ovat tässä luvussa esitetty kuvausjärjestyksessä, vaikka lopullisessa lumilautaelokuvassa järjestys on erilainen. Kaikki kuvaukset on kuvattu täydellä full hd-resoluutiolla, joka on 1920x1080 pikseliä.

14.1 Betonireuna

Ensimmäiset kuvaukset, jotka pääsivät lopulliseen työhön, on Koillis-Helsingissä kuvattu betonireuna. Betonireunaan tehdään erilaisia lumilautapressejä. Seuraavalla sivulla olevassa kuvassa temppu nimeltään tailpress (Kuva 1). Tässä kohtauksessa käytämme Raide-ajoa sekä kuvaamme jalustalla paikallaan. Kohtaus lähtee käyntiin ensiksi raide-ajolla, koska ensimmäisen tempun yhteydessä samalla esitellään hieman laajemmin paikkaa, raide-ajo antaa tähän mahdollisuuden. Kameralla kuvaamme 50 kuvaa sekunnissa lomitettuna täydellä 1920x1080 full hd-resoluutiolla. Käytämme lyhyitä valotusaikoja, kuten 1/500 kuvaa sekunnissa. Nämä seikat antavat meille mahdollisuuden hidastaa kuvaa myöhemmässä vaiheessa. Tämän lisäksi liike kuvassa on tarkkaa. Kuvasimme monesta eri kuvakulmasta kamera-ajossa ja muutamassa paikallaan otetussa kohtauksessa kuvasimme lievästä alakulmasta, jotta saamme hieman näyttävyyttä kuvaan. Raide-ajossa kuvasimme myös läheltä, jotta raide-ajon liike tulisi esiin kuvassa. Tämän lisäksi kuvasimme kauempaa jalustalla, jotta saamme koko ympäristön mukaan. Käytämme suurta aukkoa, koska oli kohtuullisen pimeää. Kuvaspaikka oli puiden ympäröimä, joka osaltaan vähensi valon määrää. Kuvasimme paljon suurella aukolla, jotta saamme liikkeen teräväksi, mutta samalla luomme kohtauksiin tietynlaista pehmeyttä, joka muodostaa

lumilautaelokuvaan sopivaa tunnelmaa. Lähiotokset kuvasimme käyttämällä kalansilmä-laajakulmalinssiä, jonka kerroin on 0.3X. Näin kuvaan mahtuu läheltä kuvatessa enemmän. Seuraavalla sivulla olevassa kuvassa alakulmasta kuvattu kohta (kuva 1). Kauempaa kuvatta käyttimme kameran omaa optiikkaa.

Kuva 4: Alakulmasta kuvattu otos kalansilmä-linssillä

14.2 Betonivalli

tässä kohtauksessa oli kuvauspaikkana betonivalli metsän keskellä. Kuvasimme tämän otoksen käsivaralta, yhden otoksen läheltä ja alhaalta panoroiden lumilautailijan suuntaiseksi. Toinen otos oli kauempaa. Käsivaralta kuvatessa saimme kuvaan sellaista tuntua, jota oli myös itse laskussa, joka oli töyssyistä menoa. Kuvasimme nämä kohtaukset suurella aukolla ja nopealla suljinajalla.

14.3 Pressi

Kuvasimme tässä kohtauksessa monesta eri kuvakulmasta. Kuvasimme nestevaimennetulla jalustalla sekä käsivaralta. Kuitenkin käsivaralta kuvatessa silmätasosta tempuat eivät näyttäneet yhtä hyviltä kuin muu materiaali, joten ne eivät päässeet lopulliseen tuotokseen. Kuvasimme pressin eli lumilautaboksin edestä ja takaa. Edestä kuvatessa meillä oli kalansilmä-linssi kamerassa, jotta lumilautailija mahtuu kuvaan. Näin saamme sillä luotua temppuun näyttävyyttä. Kuvasimme nämä kohtaukset suurella aukolla ja nopealla suljinajalla.

14.4 Auringonlasku

Kuvasimme monta auringonlaskua lumilautaelokuvaamme. Ne kuvattiin pitkällä polttovälillä kameran omalla zoom-objektiivilla. Auringon laskuja kuvattiin kymmenistä minuuteista vajaaseen tuntiin. Kokeilimme eri valkotasapaino säätöjä, jotta saisimme auringonlaskun värit taiteellisina kameralle. Auringonlaskut kuvattiin suurilta osin 25 kuvaa sekunnissa ja ne nopeutetaan leikkaus vaiheessa. Osassa auringonlaskuissa valotimme kuvan auringon mukaan, jolloin muu kuvassa näkyvä on tummaa siluettia, kuten seuraavassa kuvassa (kuva 2).

Kuva 5: Auringonlasku pitkällä polttovälillä

14.5 Puut

Tässä kohtauksessa kuvauspaikkana on puunrungoista tehty kasa. Käytimme kuvatessa monkeypodia, joka on pieni taipuisa kamerajalusta. Tällä keinoin saimme otettua videokuvaa alakulmasta mahdollisimman matalalta, jolloin lumilautailija hyppää kameran ylitse. Käytimme myös kalansilmä laajakulma-linssiä tässä osassa otoksista. Näin saimme mahdollisimman paljon kuva-alaa sekä se mahdollisti sen, että voidaan kuvata läheltä, koska lumilaudan ja kameran väli oli pystysuunnassa vain noin metri. Muutoin kuva tulisi liian läheltä lumilautailijaa. Seuraavassa kuvassa on alakulmasta ja kalansilmä linssillä kuvattu otos (Kuva 3). Tämän lisäksi muita erikoisia kuvakulmia oli kuvatessamme lumilautailijan lumilaudan tasolta, vajaan metrin etäisyydeltä lumilautailijasta. Kuvasimme myös muista kuvakulmista, mutta tärkein oli kuvata läheltä ja alakulmasta kyseisessä kohteessa, koska muutoin näyttävyyttä olisi vaikea saavuttaa.

Kuva 6: Otos Maasta kuvattuna kalansilmä linssillä

14.6 Puuterilumi

Kuvaamme osan kohtauksista Helsingin kalliolla eri puolilla Helsinkiä, koskemattomalla lumella. Suurin osa otoksista kuvataan alakulmasta. Kamera kuvaa nopealla suljinajalla sekä läheltä kuvatessa käytämme kalansilmä linssiä. Kuvaamme osan otoksista hieman vastavaloon päin, jolla saamme erilaista tunnelmaan elokuvaan.

14.7 Pudotus kalliolta 1

Tässä kuvauspaikassa, panostimme paljon ympäristöön, koska oli täysikuu sekä auringonlasku, jolloin haluttiin saada koko ympäristö mukaan. Käytimme täysikuuta kuvatessa manuaali tarkennusta, jolloin kuva lähtee ensiksi läheltä oksista ja taustalta paljastuu pikku hiljaa täysikuu, lumen tipahdellessa oksilta. Seuraavassa kuvassa otos täysikuu kohtauksesta (Kuva 4). Teimme myös panorointeja ympäristöstä sekä optisia kamera-ajoja täysikuuhun. Lisäksi kuvasimme kuvauspaikan valmistelua, josta saamme kuvitusmateriaalia lopputuotokseen.

Kuva 7: Kuva manuaalitarkennuksesta täysikuuhun

14.8 Isommat hypyt

Kuvasimme isoimpia hyppyjä samasta paikasta monen päivän ajan eri ajankohtina, kahtena eri kuukautena. Ensimmäisenä kuvauspäivänä, kuvasimme nestevaimennetulla videopäällä varustetulla jalustalla otokset. Aukko oli hieman himmennetty ja suljinaika saatiin kuitenkin lyhyeksi, hyvän sään ansiosta. Näin saimme hieman syväterävyyttä kuvaan sekä tarkkaa liikettä. Pääsääntöisesti kuvasimme kameran omalla optiikalla, joka on zoom-objektiivi ja osassa kohtauksista pidensimme polttoväliä zoomamalla.

Toisena kuvauspäivänä kuvasimme pilvisellä säällä, jolloin käytimme suurta aukkoa 1.8F ja 1/500-1/1000 kuvaa sekunnissa olevia suljin aikoja, tämä loi meille kuvaan sopivaa pehmeyttä kuvaan, mutta pitää liikkeen tarpeeksi terävänä. Seuraavalla sivulla olevassa kuvassa näkyy näillä asetuksilla kuvattu kohta (Kuva 5).

Kolmantena kuvauspäivänä käytimme kamera-ajoja sekä nestevaimennettua videokamerajalustaa. Jalustalla kuvasimme kohteen liikkeen mukaan panoroiden. Kamera-ajot kuvattiin hyppyrin alastulon puolelta vaaka suunnassa, koska näin saamme hieman erilaista tunnelmaa kuvaan, kun kameraa liikkuu sivuttain eikä kohteen liikkeen mukaisesti. Kamerassa himmensimme aukkoa, hyvän sään ansiosta ja näin otimme suurella syväterävyydellä videokuvaa, vaikka tietynlainen kuvan pehmeys tuo tunnelmaa, halusimme vaihtelua lopputuotokseen.

Kuva 8: Suurella aukolla ja lyhyellä suljinajalla kuvattu kohta

14.9 Minicross

Lumilautailun väliin kuvasimme hieman muutakin, kuten minicrossia ja trampoliinilla hyppimistä. Nämä otokset kuvattiin suurimmin osin kamera- ja raide-ajolla. Käytimme osassa kohtauksista laajakulma linssiä. Kamerassa käytimme suurta aukkoa ja nopeaa suljinaikaa. Kamera-ajot kuvattiin kahdella eri tapaa, toinen kävelemällä ja käsin liikuttamalla kamerajalustaa kameraraiteilla. Toinen kuvas tehtiin vetämällä kamerajalustaa narusta tasaisesti, jolloin käden pystysuuntaiset liikkeet eivät voisi vaikuttaa kameran liikkeisiin. Totesimme kuitenkin materiaalia purkaessa, että tasaisempi tulos saavutetaan liikuttamalla kamerajalustaa kameraraiteilla käsin.

14.10 Muuri

Kuvasimme kohtauksen, jossa hypätään muurin päältä alas. Muureja oli kummallakin puolella kameraa. Muuri oli noin 3 metriä korkea. Asensimme kamerakiskot muurien keskelle ja kun kohde lähti meitä päin, kamera-ajo lähti kohdetta kohti. Kamera-ajo lähti suoraan vastaan kohdetta muurien välistä, tämä toi voimakkaan elementin kuvaan.

14.11 Sillankaide

Kuvaspaikkana oli puinen 3-4 metrin pituinen kävelysilta, jossa toisella puolella on noin kahden ja puolen metrin tiputus ja toisella puolella on silta ja sen kaiteet. Lumilautailijan tarkoi-

tuksen on ”reilata” tätä siltaa pitkin koko matka. Tässä kohtauksessa kuvasimme monesta eri kuvakulmasta ja käytimme kamera-ajoja. Kohde oli sellainen joka näyttää eri suunnista täysin erilaiselta. Halusimme kohteesta kaikki mahdolliset puolet esiin. Kuvasimme läheltä ja kaukaa, kummaltakin puolelta kaidetta. Kuvakulmat olivat kaikki jonkin verran alakulmia, osan otoksista kuvasimme melkein taivasta kohti. Tämän lisäksi otimme kamera-ajoja läheltä kaidetta ja lumilautaa. Kamera-ajo lähti noin metrin päästä kaiteesta ja loppui noin 3 metrin päähän. Kamera-ajoja kuvattiin kumpaankin suuntaan vasemmalle ja oikealle. Tämän lisäksi kuvasimme kamera-ajolla lumilautailijan kävelyä, joka sopii kohtauksien väliin.

14.12 Pudotus kalliolta

Kallio pudotus, jossa tarkoituksena oli saada mukaan myös ympäristön keväinen tunnelma. Kuvasimme paljon ympäristöä ja kuvitusmateriaalia, kuten siteitä, lumilautaa, kävelyä. Käytimme kuvitusmateriaalissa erilaisia kuvaustekniikoita. Yksi niistä oli käsitarkennus. Tarkensimme ensiksi sumeasta kasviin, kasvista lumilautasiteeseen ja siitä sumeaan. Tällaista tekniikka käytetään, muun muassa monissa televisio ohjelmissa. Tämän lisäksi kuvasimme kävelyä vastavaloon, joka tullaan hidastamaan myöhemmässä vaiheessa. Kävely otoksessa saimme keväisen auringon tuotua näyttävästi kuvaan. Kuvasimme panoroiden ja tiltaten eripuolilla kuvauspaikkaa, jotta saimme koko ympäristön elokuvaan mukaan. Kuvasimme kalliota, josta sulanut lumi oli muuttunut vedeksi ja ripotteli kalliota pitkin. Käytimme tässä suurinta aukkoa ja kuvasimme todella läheltä, jotta saisimme taustan sumeaksi ja vain pienen kohdan kuvasta teräväksi. Tämän lisäksi kalliota kuvatessa asetin väriasetukset korkeiksi, jolloin sain kaiken kallion ja sammaleen värin tallennettua.

Itse lumilauta kohtaus kuvattiin monesta erikulmasta, joista erikoisin oli kuvata kamera suoraan taivasta kohti. Tässä otoksessa lumilautailija putoaa suoraan kameran yli ja kallion kielekkeellä oleva lumi pölyyää ja tippuu suoraan kameraan. Tämä toi kohtaukseen lisää jännitystä. Tämän lisäksi kuvasimme myös kauempaa, jotta katsoja saa käsityksen koko ympäristöstä.

14.13 Puunrunko

Kuvasimme kohtauksen, jossa lumilautailija laskee ojan yli puunrunkoa pitkin. Valitsimme kohtaukseen aurinkoisen päivän, koska näin takaamme valon saatavuuden ja oikean tunnelman. Kuvasimme monella eri tekniikalla. Osan kuvauksista kuvasimme vastavaloon ja lumilautailija näkyy vain siluettina kuvassa, jonka takaa aurinko paistaa. Kuvasimme myös puunrungon alta kalansilmälinssillä, kun lumilautailija laskee tästä yli. Kuvasimme kohtauksen, jossa kamerajalusta kiinnitettiin puuhun ja se kuvasi lumilautailijan yläpuolelta ennen varsinaista temppua. Tämän lisäksi kuvasimme maatasosta siteiden kiinni laittamista ja lumilautailijan

lähdön. Näistä kaikista otoksista saamme lopputuotannossa yhtenäisen videon, joka alkaa siteiden kiinni laitosta itse temppuun.

14.14 Kantakaupunki

Kuvasimme eri puolilla Helsingin kantakaupunkia. Kaupungissa kuvasimme paljon muutakin kuin vain lumilautailua, kuten katuja ja maisemia. Otimme paljon lähiotoksia kävelystä ja kaduista sekä rakennuksista. Näin saamme luotua yhtenäiset siirtymät paikasta toiseen. Kuvasimme sekä käsivaralta autosta, että kävellen. Lumilauta otokset kuvattiin pääsääntöisesti kolmijalka jalustalla.

14.15 Penkki

Kohtaus, jossa lumilautailija hyppää penkille ja siitä toiselle penkille. Kuvasimme tämän jaluustoilta. Käytimme pientä jalustaa, joka sijoitettiin penkkien väliin sekä isolla kolmijalka jalustalla, joka nostettiin niin ylös kuin mahdollista. Näin saimme täysin erilaisia kuvakulmia. Ylä- ja alakulmasta otetut otokset näyttivät hyviltä ja nämä kuvakulmat ovat pääosassa kohtauksessa.

15 Editointi

Kerron tässä lyhyesti editoinnin eri vaiheista. Editointi aloitettiin leikkaamalla ensin kaikki onnistuneet temput ja otokset samalla raidalle. Tämän jälkeen aloimme karsia huonoimpia otoksia pois, tämän jälkeen otoksiin tehtiin nopeusmuutokset (hidatus/nopeutus) ja lopulta otokset leikattiin musiikin mukaan. Järjestystä vaihdeltiin moneen kertaan, jotta saataisiin yhtenäinen elokuva. Editointi tapahtui sitä mukaan, kun materiaalia syntyi. Musiikkia etsittiin alusta alkaen. Käytimme tekijänoikeussuojasta vapaata musiikkia. Grafiikkaa kehiteltiin alusta alkaen ja loppua kohti elokuvan logo ja ulkoasu alkoi hahmottua. Lisäsimme reilusti kontrastia ja väriä videoihin ja korjasimme valkotasapainoa, niin että kaikki näyttäisi yhtenäiseltä. Grafiikat ja ylimääräinen ja käyttökelpoinen materiaali päättyi DVD ekstroihin.

16 Ongelmat

Suurin ongelma oli koko kuvausprojektissa välkkyminen hidastuksissa. Huomasimme jälkituotannossa, että puun oksat välkkyvät taivasta vasten pahasti hidastuksissa, vaikka editointi ohjelmassa on tähän tarkoitettuja anti-filttereitä. Parhaiten hidastuksen saa, kun kuvaa kameralla suoraan hidastettuna tai esimerkiksi kuvaa 50 progressiivista kuvaa sekunnissa, jolloin

kuvan voi esimerkiksi Cinema Toolsilla Macissä laittaa näytettäväksi 25 kuvaa sekunnissa, jolloin tulee tasainen 50% hidastus.

Talvella kuvatessa kontrastit suurenevat lumen valkoisuuden takia. Välikkyminen tapahtui suurien kontrastien kohdalla. Normaalilla kuvanopeudella ongelmaa ei ole. Parhaissa ammattikameroissa on kiinteänä ND-suodattimia, jotka olisi voinut ratkaista ongelman. Ratkaisuna olisi voinut myös kokeilla erillistä harmaasuodinta. Toinen asia, joka vaikuttaa välikkymiseen on luultavasti suljinaika, mutta koska liike oli saatavana kuvaan terävänä, tähän ei pystytty vaikuttamaan. Ongelman ratkaiseminen tehtiin lopputuotannossa. Se tehtiin sumentamalla vertikaalista kuvaraitaa 2-3 prosentin verran ja käyttämällä välikkymisen poistoa. Nämä kuitenkin heikentävät kuvanlaatua, joten se ei olisi toivottavaa ja ongelman selvittäminen vei myös monia viikkoja aikaa. Tähän pystyy vaikuttamaan myös laskemalla kameran valotusta pienemmälle. Samanlaiseen ongelmaan ei ollut törmätty aiemmin, joten emme olleet osanneet odottaa tällaista ongelmaa. Silloin kun ongelma tuli esiin oli jo liian myöhästä, lumet olivat sulaneet, emmekä päässet kokeilemaan, onko meidän käyttämälle kameralle ratkaisua ongelmaan. Kokeilimme myös muita ohjelmistoja, mutta ne eivät ratkaisseet ongelmaa.

17 Palaute elokuvasta

Julkaistuamme lumilautaelokuvan, palaute on ollut pääosin positiivista. Yleisin palaute oli, että ylitimme katsojien odotukset. Katsojat olivat kovin kiinnostuneita miten elokuva tehtiin ja paljonko siihen kului aikaa. Tiedän että seuraavasta videosta tulisi taas visuaalisesti parempi ja se valmistuisi nopeammin, koska saimme tämän projektin myötä lisää kokemusta ja osaamista ja sen avulla monet asiat hoituvat jatkossa nopeammin. Kohderyhmätutkimusta ei tässä projektissa ole voitu huomioida koska lumilautaelokuva ei vielä ole ollut saatavilla riittävää aikaa eikä sen levikki ole vielä niin suuri, että tutkimusta sen osalta oltaisiin voitu tämän lopputyön valmistumiseen mennessä suorittaa.

18 Yhteenveto

Tuloksista voidaan päätellä, että perinteiset rinteissä kuvatut elokuvat eivät näyttävyydeltään yllä samalle tasolle kuin ne, joissa hypyt ja temput on viety urbaaniin ympäristöön tai hienoihin maisemiin sekä kuvattu näyttävästi. Näyttävyys pitää katsojien mielenkiinnon yllä samoin kuin totutuista paikoista eroavat ympäristöt. Musiikin merkitys on ratkaiseva ja sen tulee sopia kohtausten tempoon ja elokuvan genreen. Saatuja tuloksia voidaan mielestäni soveltaa myös muiden vastaavien lajien kuvaamiseen, esimerkiksi rullalautailuun ja pyöräilyyn.

Kokonaisuudessa opinnäytetyö oli opettavainen. Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa noin 15-25 minuuttinen lumilautaelokuva. Tavoitteet saavutettiin. Elokuvan pituudeksi tuli noin 14 minuuttia. Ongelmia kohdattiin, mutta niistä selvittiin kohtuullisen hyvin.

Hyvällä suunnittelulla voi saada aikaan paljon, suunnittelu on suuri ja tärkeä osa kunnolla tehtyä työtä, eikä siinä voi kiirehtiä. Työni vei hieman suunniteltua enemmän aikaa, ongelmien ratkaisemiseen tarvittavan ajan vuoksi. Tämän opinnäytetyön pohjalta tehty lumilautaelokuva onnistui hyvin. Perehtymällä syvällisesti asioihin ja tutustumalla muiden teoksiin saa paljon lisää näkökulmia omaan tekemiseen.

Tekemässämme elokuvassa parannettavaa analysoituihin videoihin perustuen olisi temppujen vieminen ammattilaisten tasolle ja kuvauspaikat voisivat vaihdella moniin näyttäviin paikkoihin esimerkiksi ulkomaille. Lisäksi kuvauksessa voisi panostaa vielä parempaan kalustoon ja optiikkaan sekä tuoda uusia kuvakulmia, kuten ylhäältä päin kuvattuja otoksia.

Laaja ja kattava kuvausmateriaali on tarpeellista lumilautaelokuvan teossa, siteiden kiinni laittamisesta lumilaudalla laskemiseen. Kaikki mahdollinen kannattaa kuvata, koska siitä on hyötyä lopullista tuotosta tehdessä.

Kaikilta osin teoriakirjallisuus ei suoraan anna opastusta nimenomaan lumilautaelokuvien tekemiseen, mutta käytetty kirjallisuus toi omalta osaltaan apua kuvaustekniikkaan ja kohtauksen suunnitteluun. Myös valmiiden lumilautaelokuvien tarkastelu antoi hyviä käytännön vinkkejä työhön.

Työ osoitti sen, että hyvän videoelokuvan tekeminen vaati valokuvauksen ja videotekniikan perusteiden hyvää hallintaa, sekä melko syvällistä paneutumista, luonto- ja talvikuvaukseen. Haasteensa tuo se, että edellä mainittujen kuvaustekniikoiden lisäksi, lumilautaelokuvan kuvauksessa tulee huomioida liike ja ottaa mukaan myös urheilukuvauksen tekniikoita. Työssä käytetyllä kuvauskaluston tasolla on mahdollista tuottaa jo melko hyvänlaatuinen elokuva, mutta luonnollisesti laadukkaamman kaluston avulla, kuvan laatu nousee.

Teoriatiedon, hyvän valokuvauksen ja videokuvauksen perustekniikan hallinnan sekä kohtuullisen tasoisen kuvauskaluston lisäksi myös taiteellinen silmä ja luova ote ovat asioita, joita ilman ei hyvää lumilautaelokuvaa voi syntyä.

Lähteet

Anttila, J., Hassinen, A. & Vainionpää, P. 1993. Elokuvakerronnan alkeet. Helsinki: Opetushallitus.

Cinergia films ltd. 1996. Elokuvan taju: kamera-ajo. Viitattu 09.04.2010.
<http://elokuvantaju.uiah.fi/oppimateriaali/kuva/kamera-ajo.jsp>

Dollin, S. 1991. Videokuvaajan käsikirja. Suomentajat Junila, P., Niukkanen, L., Reijonen, P. 2. Painos. Vantaa: OY KIRJALITO AB.

Hedgecoe, J. 1992. Videokuvauksen taito. Suomentaja Viitanen, R. Karkkila: Kustannus-Mäkkelä OY.

Liikuntatutkimus 2009-2010 - Aikuisliikunta. 2010. Suomen Liikunta ja Urheilu.
Viitattu 29.05.2011 www.slu.fi/liikuntatutkimus

Lewis, R. 1993. Videokuvauksen ABC. Espoo: Weilin+Göös.

Lumilautailun opetusohjelma 2003. Suomen hiihdonopettajat ry:n Demoteam Finland.

Pirilä, K., Kivi, E. 2005. Elävä kuva - elävä ääni. 1 : Otos. Helsinki: Like.

Kuvaluettelo

Kuva 1: Lumilautaelokuvien luokittelu	12
Kuva 2: Prosessikaavio	26
Kuva 3: Prosessien kesto	26
Kuva 4: Alakulmasta kuvattu otos kalansilmä-linssillä	29
Kuva 5: Auringonlasku pitkällä polttovälillä	30
Kuva 6: Otos Maasta kuvattuna kalansilmä linssillä	31
Kuva 7: Kuva manuaalitarkennuksesta täysikuuhun	32
Kuva 8: Suurella aukolla ja lyhyellä suljinajalla kuvattu kohtausta	33

Liite 1

Käsikirjoitus

Elokuva alkaa introlla. Intro: Kaksi ihmistä kävelee ulkona toisiaan vastaan, toinen heistä antaa DVD-levyn toiselle salamyhkäisesti. Toinen jatkaa matkaa rappukäytävään ja tämän jälkeen näkyy kuin levy laitetaan DVD-soittimeen, jonka jälkeen itse lumilautaelokuva alkaa.

Elokuva alkaa ikään kuin pikku hiljaa. Elokuvan alku sijoittuu kantakaupungin alueelle. Alussa näytetään matkaa kuvauspaikalle Kallioon ja kuvauspaikan ympäristöä. Tarkoituksena on kuvata kaikki mielenkiintoinen ympäristöstä ja luoda näistä kuvauksista videotaidetta, jokaisessa kuvauspaikassa. Elokuva alkaa, kun linnut lentää hidastettuna, lumilautailija tulee perässä ja hyppää penkin yli. Kuvaamme lumilautailijaa hidastettuna, kun hän kävelee takaisin lähtöpaikalle ja kuvaamme myös siteiden kiinnityksen. Seuraavat kohtaukset ovat siirtymä kohtia seuraavaan kuvauspaikkaan. Kuvaamme autosta ja kun etsimme kuvauspaikkoja, laskemme matkalla tuomikirkon portaita. Seuraava kohta on kaivopuiston kaiteilla. Tässä kuvaamme tempun nimeltään frontside boardslide, joka tehdään kaidetta liukuen lumilaudalla poikittain. Kuvaamme kaivopuiston huipulta ympäristön kamera-ajolla. Tämän jälkeen siirrymme pois kantakaupungista, muihin Helsingin ympäristöihin. Seuraava kohta tapahtuu metsässä, jossa puu on kaatunut puron yli ja tätä pitkin on tarkoitus laskea puron yli. Tässä kuvataan monesta suunnasta kuten ylhäältä puusta ja alhaalta purosta. Kuvaamme käytännössä koko laskun eri kulmista ja yhdistämme ne editoinnissa yhdeksi laskuksi. Tarkoituksina tässä kohtauksessa on saada uusia kuvakulmia ja siluetti kuvauksia. Tämän jälkeen kuvataan hyppy noin 3 metriä korkean kivimuurin päältä. Tässä kuvataan kivimuurien välistä kamera-ajolla, niin että liike korostuu, kun kummallakin puolella on kivimuri. Kamera-ajo ajetaan eteenpäin. Kun lumilautailija lähtee liikkeelle, niin kamera on jo liikkeessä. Kamera lähestyy lautailijaa kojoajan. Tästä jatkamme seuraavaan kohtaukseen sivuttaisella kamera-ajolla.

Seuraavassa kohtauksessa kuvaamme kun lumilautailija hyppää sillan kaiteelle ja reilaa sitä pitkin. Tämä kuvataan sillan alapuolelta sekä päältä ja sivuista. Kun lumilautailija lähtee kävelemään takaisin lähtöpaikalle, kuvataan se sivuttaisella kamera-ajolla. Seuraava kohta on siirtymä toiseen paikkaan. Kohtauksessa kuvataan korkealta Helsingistä kohti Linnanmäkeä. Tätä kuvataan noin puoli tuntia ja se nopeutetaan 5 sekuntiin. Kuvassa näkyy Linnanmäen maailmanpyörä kaukaa kuvattuna ja kun pilvet liikkuvat nopeasti taivaalla, tämän jälkeen alkaa seuraava kohta. Nyt siirrytään lumilauta hyppyyhin. Kuvataan hyppyjä koskemattomalla puuteri lumella. Kuvauksia otetaan jokaisesta suunnasta jalustalla ja kamera-ajolla sekä panoroinneilla, tarkoituksena on saada Lappi tunnelmaa Helsingissä. Seuraava kohta kuvataan jyrkillä kalliolla, jossa lumilautailija hyppää kallion kielekkeeltä alas. Tämä kuvataan kauempaa sekä lähempää yhden kerran onnistuneesti. Hyppyistä siirrytään mökkimaisemiin ja siellä minicrosilla ajoin sekä trampoliini hyppelemiseen, tämä tuo pientä virkistystä pelkän

lumilautailun sijaan. Otokset kuvataan pääosin dollyn avulla. Tästä siirrytään keväisempään kallioiseen luontoon, jossa kuvataan lumen sulamista ja ympäristöä sekä hyppyä kalliolta alas. Kohtaus kuvataan kahdella eri kokoisella jalustalla. Pienellä jalustalla niin, että lumilautailija hyppii kameran yli ja isolla jalustalla kauempaa, niin että lumilautailija laskee kameran ohitse. Siitä siirrytään puuterilumelle kalliolle, jossa kuvataan väliin laskua ja pientä hyppimistä. Sama teema jatkuu, vain vaihdetaan paikkaa uudelle kallion kielekkeelle. Seuraavaksi siirymme urbaaniin betoni ympäristöön hyppimään, se kuvataan niin, että betoni seinä näkyy selvästi. Otoks kuvataan käsivaralta, tunnelman luomiseksi. Urbaani teema jatkuu. Seuraavaksi spray maalattu pressi kohtaus, joka kuvataan myös osittain käsivaralta. Tästä siirrytään toiseen betonireunaan jossa tehdään rail temppuja. Tarkoituksena on luoda kohtauksessa jälleen urbaania tunnelmaa. Seuraava kohtaus kuvataan puistossa, jossa on tarkoitus tempuilla kahden penkin avulla. Kahden penkin päällä on tarkoitus tehdä erilaisia pressi temppuja. Seuraava kohtaus on isompi hyppy puron yli. Seuraavassa kohtauksessa on tarkoitus kuvata mahdollisimman iso hyppy noin parin metrin levyisen puron yli. Tästä siirrytään rail otokseen, jossa kuvataan tukkien päällä temppuilua. Kuvaamme pressitemppuja tukkien päällä. Tähän tulee vielä viimeinen lasku otos, isoja hyppyjä auringon laskussa, josta siirrytään auringonlaskun kuvaukseen. Auringonlasku kuvataan tunnin verran ja se nopeutetaan noin 10 sekuntiin loppuun, josta siirrytään lopputeksteihin.

Liite 2

Check lista

Mukaan:

- Muistikortit/nauhat ja varmistus että niillä on tilaa
- Kameran akut ja tarkistus , että ne on ladattu
- Jalustat
- Linssit/Objektiivit
- Dolly
- Mikrofonit
- Vara-paristot
- Tarvittavat piuhat esim. Tietokoneeseen/monitoriin
- Sään mukaiset vaatetukset

Kamera asetukset paikan päällä:

- Monta kuvaa sekunnissa kuvaat 25 vai 50
- Suljinajan tarkistus (esimerkiksi 1/1000)
- Valkotasapainon tarkistus
- Aukon tarkistus
- Äänen tarkistus
- Akun tarkistus
- Tallennustilan tarkistus
- Kamera-ajo testi
- Ensimmäisen otoksen jälkeen katso miltä video näyttää ja kuulostaa

Kuvauspaikalta lähdettäessä:

- Tarkistus, että kaikki tarvikkeet mukaan lukien pienimmätkin mikrofonin klipsit on mukana
- Ympäristö jätetään siistiin kuntoon

Editointi:

- Automaattinen tallennus päälle
- Tallenna aina ennen renderöintiä ja renderöinnin jälkeen
- Katso video tiedosto ensiksi tietokoneelta ja sen jälkeen DVD/Blu-ray-levyltä